

Tanssiseura Kouvolan Terpsikerho

Tanssinriemua 50 - vuotta

Tanssiseura Kouvolan Terpsikerho ry:n historiikki 1968 – 2018

Aluksi

Tämä Tanssiseura Kouvolan Terpsikerho ry:n historiakatsaus alkaa kuten kaikki hyvät tarinat: Olipa kerran nuoria, jotka pitivät tanssimisesta kovin. Tanssinsävelet olivat kaikuneet sunnuntaipäivisin Kouvolan keskustan nuorisotalosta jo vuodesta 1965 lähtien, kun yhdistys sitten rekisteröitiin virallisesti 18.11.1968. Seuran ensimmäisen puheenjohtajan Aarno Tanin mukaan Kouvolassa oli silloin jo peräti 30 tanssimerkin suorittanutta henkilöä. Nyt viisikymmentä vuotta myöhemmin Terpsikerho on löytänyt vahvasti oman paikkansa kouvolaalaisessa järjestökentässä. Ja vielä enemmän. Se on löytänyt paikkansa aina uusien harrastajien sydämessä ja se on tämän tarinan ydin.

Terpsikerhon eri vaiheista on saatavilla vain vähän dokumentoitua tietoa. Kuten useassa vapaaehtoisvoimin ylläpidetyssä yhdistyksessä, pöytäkirjat ja asiapaperit ovat kulkeutuneet vuosien saatossa eri paikkoihin. Tulet siis huomaamaan, että tätä tarinaa ei kannata arvostella siltä pohjalta, onko joku esitetty asia fakta vai fiktio. Ennemmin pyydän, että arvostat sitä, kuinka monen elämää Terpsikerho on koskettanut ja jättänyt monenlaisia jälkiä siihen. Hyvä harrastus ja hyvinvointi, kerhokaverit, joista on saattanut jäädä elinikäisiä ystäviä. Kaikki tämä on ollut mahdollista, kun seuran aktiivit ovat antaneet panoksensa yhdistyksen toimintaan - Tästä haluan kiittää lämpimästi kaikkia seuran toimintaan eri rooleissa osallistuneita. Ilman Teitä tätä tarinaa ei olisi.

Seuraan Terpsikerhon vaiheita vuosikymmenestä toiseen sekä dokumenttien että aikalaisilta saatujen kertomusten avulla. Ja yksinkertaisuuden nimissä käytän seurasta nimeä Terpsikerho, vaikka sillä on virallisesti ollut nimet Kouvolan Terpsikerho ry ja Tanssiseura Kouvolan Terpsikerho ry.

Halusin myös esitellä eri tansseja esityksen lopussa. Tämän teen siksi, että maalaan sillä esiin niitä tunnelmia, joita tanssi parhaimmillaan nostaa esiin. Rytmien muutos vauhdikkaasta käden alitanssista hitaaseen ja romanttiseen Rumbaan ei voi jättää ketään kylmäksi, siksi tanssiharrastus varmaan elää ja kukoistaa myös tanssiseurojen ulkopuolella.

Terpsikerho on ansiokkaasti vuosien varrella laajentanut ja syventänyt eri tanssilajien osaamista huipputason kilpakentille asti. Tänä päivänä seuran toiminta kattaa nuoret ja aikuiset, perinteisen kilpa- ja rock'n'swing -tanssit, lavatanssiopetuksen ja pyörätuolitanssin. Kerhon valoisat ja viihtyisät tilat Kuusankosken Ruukissa kutsuvat niin entisiä kuin uusiakin jäseniä ammentamaan iloa hyvästä harrastuksesta. Musiikki kutsuu jo, toivottavasti näemme Terpsikerholla.

Kouvolassa 24.6.2018

Leena Gardemeister

historiikin kokoaja

Yks, kaks, kolme ja liikkeelle (1968 – 1977)

Aloitamme seuran yhden perustajajäsenen, Martti Toukoahon, muistoilla kerhon alkuvuosista.

Tanssikerhon toiminta oli käynnistynyt Kouvolassa ja harrastajien voimin 1960-luvun puolivälissä. 25. – 26.4.1966 Veikko Niemelän pitämällä tanssikurssilla Veikko Niemelän aloitteesta päätettiin kokoontua kerhon puitteissa. Nimeksi otettiin Terpsikhore, mutta nimi muutettiin myöhemmin rekisteröinnin yhteydessä Tersikerhoksi, koska Terpsikhore niminen seura oli jo Helsingissä.

4.5.1966 klo 19.00 oli kokoontuminen Kalevankadun ja Puistokadun kulmassa silloin olleen työväentalon tiloissa, jossa Niemelän kurssit tuolloin pidettiin. Muistaakseni Niemelä oli joko tässä tai ainakin seuraavassa kerhon kokoontumisessa mukana ilman, että hänellä olisi ollut kurssia Kouvolassa. Mukana oli ehkä 10 henkeä. Ikä oli alle 20 vuotta, myöhemmin rekisteröinnin yhteydessä ongelmana oli täysi-ikäisten jäsenten puute. Enemmistö oli tyttöjä. Tuolloin ei puhuttu muistaakseni rekisteröinnistä mitään, keho piti kylläkin vuosikokouksen talvella 1966 – 1967.

Kokoontumiset olivat yleensä kerran viikossa arki-iltaisina pari tuntia kerrallaan. Ensimmäinen kesä kokoonnuttiin tiiviisti, mutta muina kesinä pidettiin parin kuukauden paussi. Tanssin opiskelu tapahtui omatoimisesti toinen toistaan neuvoen. Oppikirjana käytettiin Niemelän toimittamaa tanssikoulukirjaa, jossa oli neuvottu otteet ja kuviot. Myöskin tilat olivat varsin hyvät, mutta sieltä jouduttiin siirtymään nykyisen maakuntakirjaston paikalle olleeseen nuorisotaloon vuonna 1968. Vuoden 1969 alussa päästiin kaupungintalon kerhotiloihin. Aluksi ei ollut omaa levysoitintakaan vaan käytettiin työskinnän soitinta. Keskimäärin kerhossa kävi iltaa kohti n. 10 tanssijaa. Enimmillään kerholaisia oli 1966 – 1967 n. 20. Alkuaikoina ei oikeastaan ajateltu tosimelellä kilpailuja.

Hauskaakin oli. Kehon piti uudenvuoden tanssiaiset vuonna 1966. Jatkoille mentiin koko komeudessa Kuntsille. Taisi olla muilla hauskaa, jos meilläkin. (Lähde: Martti Toukoahon muistiinpanot)

Kuva. Veikko Vekarias Niemelä 2. – 3.6.1968 Porin kilpailuissa

Jo ennen seuran rekisteröintiä kerholaiset osallistuivat Kuopion tanssiseminaariin, ainakin yksi pari ehti osallistua Porin tanssikilpailuihin ja esiintymisiin valmistauduttiin jo innolla.

Ote Kouvolan Sanomista 28.10.1968: *"Kouvolan Terpsikerho pyrkii kohottamaan tanssikulttuuria. Jutussa kerrotaan miten valssin, ne cha-cha ja monen muun tanssin säveleet kaikuvat sunnuntaipäivisin Kouvolan keskustan nuorisotalossa. Tanssiparit pyörähtelevät lattialla tarkaten askeleitaan ja kuvioitaan. On meneillään Kouvolan Terpsikerhon – tanssikerhon – harjoitustunti. Sen aikana ehditään treenata yhtä sun toista, sillä itse harjoitus kestää kaksi tuntia. Otetaan uudelleen askeleet, eteen, taakse, sivulle, pyörähdetään ja pyöritetään. Ja taitoa karttuu, tähtäimessä on osallistumiset valtakunnallisiin tanssikilpailuihin. Kerhon puheenjohtaja Aarno Tani kertoo, että Kouvolassa oli kerhoitu tanssin merkeissä jo 50-luvulla mutta silloisen kerhon työ tyrehtyi. Kerhon jäsen Martti Toukoaho taas puolestaan selvittää, että kerho kerää varoja toimintaansa esiintymisillä ja tällä tavoin hankkivat rahaa mm. tanssipukujen hankkimiseen. Puvut sinänsä maksavat hänen mukaansa koko joukon rahaa. Esimerkiksi daamin tyllipuku itsevalmistettunakin useita kymmeniä markkoja".*

Kuva. SM-kilpailut Porissa 1968 (Martti Toukoahon arkisto)

Yhdistys perustetaan

Yhdistyksen perustamiskokous pidettiin Valion baarin kabinetissa Kouvolassa. Oikeusministeriö merkitsi Kouvolan Terpsikerhon yhdistysrekisteriin 18.11.1968 ja yhdistyksen perustajajäseniä olivat:

Aarno Armas Tani, Järventausta

Pekka Heinonen, Kouvola

Martti Väkevä, Savero

Hannele Kujala, Myllykoski

Liisa Kultanen, Kouvola

ja Martti Toukoaho, Kouvola.

Yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Aarno Tani ja sihteeriksi Martti Väkevä. Yhdistyksen tarkoituksena oli edistää tanssikulttuuria Kouvolassa ja sen ympäristökunnissa. Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys järjesti ohjaus-, illanvietto-, näytös- ja kilpailutilaisuuksia. Yhdistyksen toiminta ei tarkoittanut voiton tai muun välittömän taloudellisen edun tai ansion hankkimista siihen osallistuvilta. Yhdistys ei voinut järjestää tilaisuutta, jossa muilla kuin yhdistyksen jäsenillä oli oikeus tanssia. Yhdistys ei ollut poliittinen.

Yhdistyksen jäseneksi pääsi ilman ikärajaa. Toisena toimintavuonna yhdistykseen oli saatu jo 40 aktiivista jäsentä. Lisää jäseniä otettiin mielellään, mutta toivomuksena oli kuitenkin tanssin alkeiskurssin suorittaminen. Tanssakilpailuja järjestettiin neljät vuodessa. Kilpatanssi ei ollut jäsenille pakonomaista, vaan kerhossa voi käydä pyörähtelemässä ihan omaksi ilokseen. Seuran vaikeutena oli vakituisen ohjaajan puuttuminen. (Lähde Kouvolan Sanomat 18.12.1969)

Kolmantena toimintavuotena kerhon kirjoissa oli jo yli sata nimeä. Kouvolan Sanomat kertoo 23.1.1971 jutussaan, että Kouvolan kaupunki tukee Terpsikerhoa luovuttamalla ilmaiseksi kokoontumistilan ja avustamalla rahallisesti. Edellisvuonna määrärahaa annettiin 250 markkaa. Kerhon puheenjohtaja Samuli Jaakkosela harmittelee jutussa, että Terpsikerhon luonnetta ei oikein tiedosteta. Luullaan, että tanssikerho on pelkkää ajanvietetouhua. Näin ei kuitenkaan ole, vaan tanssi on verrattavissa mieluummin urheilu- ja taiderientoihin.

Seuraavana Liisa Kultasen tunnelmia oman tanssiharrastuksen saralta:

Kouvolan Terpsikerhon 50-vuotisjuhlapäivänä 17.11.2018

”Puoli vuosisataa on merkittävä matka ja saavutus. Oma rakkauteni tanssiin syttyi kouluikäisenä. Tanssinopettaja Veikko Niemelä tuli pitämään Myllykoskelle tanssikurssia. Tehdaspaikkakunnan sodanjälkeiselle sukupolvelle kuumat latinalaisrytmit olivat tuntemattomia.

Vuosi sitten silloinen luokkakaverini kertoi, kuinka häntä harmitti, kun hän ei päässyt osallistumaan kyseiselle kurssille. Kaikkien näiden vuosien jälkeen minun täytyy kääntää veistä haavassa. Juuri tämä yksi kurssi muutti elämäni. Olin koulussa huono urheilija, enkä välittänyt koululiikunnasta. Tanssin jumalatar Terpsikhore oli kylvänyt rakkauden siemenen otolliseen maaperään.

Elämäni tähtihetkiin kuului ensimmäinen pasodobleni tanssinopettaja Veikko Niemelän kanssa. Veikko johdatti minut kurssilaisten keskelle ja ilmoitti, että nyt näytämme, miten tanssitaan pasodoblea. ”En ole ikinä kuullutkaan koko tanssista, miten minä osaisin sitä tanssia?”, yritin protestoida.

”Se on marssi, sinä osaat kävellä!” Kaiuttimista jyrähti uljas härkätaisteluareenoiden musiikki, jota lähdimme tanssimaan. Sen jälkeen tunsin, että pystyisin mihin vain. Kurssilla syttyi palava halu nähdä maailmaa ja tutustua paikkoihin, joista tämä elämäniloinen musiikki oli kotoisin. Siihen aikaan matkustaminen ei ollut niin tavallista ja helppoa kuin se on nyt.

Vuonna 1973 pääsin ensimmäisen kerran Espanjaan. Siellä soivat ne rytmit, joita kuulin ensimmäisellä tanssikurssillani. Olin kuin taivaassa. Sittenmin Espanjasta on tullut toinen kotimaani. Sain työskennellä siellä ihanien ihmisten parissa - ja ennen kaikkea tanssia rumbaa, sambaa, bachataa, pasodoblea ja sevillanasta.

Rakkaudesta tanssiin olin mukana perustamassa Kouvolan Terpsikerhoa. Monissa muutoissa hävisivät dokumentit kerhon alkua ajoilta. Muutama kuva on vielä tallessa. Olin paljon pois Suomesta, joten en ole ollut aktiivisesti mukana kerhon toiminnassa. Sitä mukavampi oli eläkkeelle päästyäni tutustua lavatansseihin, jotka olivat tulleet suosituiksi. Heinin taitavassa ohjauksessa fuskut ja buggit avautuivat.

Kuva. Liisa Kultanen

Erityisesti toivon, että nuoret löytävät tiensä tanssin pariin. Harrastuksen kautta saamme sisältöä ja jotakin uutta elämään, opimme sosiaalisuutta ja saamme uusia ystäviä. Kerran opittu tanssitaite on elämässä monesti hyödyksi. Vaikka sitten kaukaisten maiden parketeilla, niin kuin minulle kävi. Irakissa asuessamme vuonna 1984 kynnys lähteä vatsatanssitunnille oli matala, kiitos siitä Terpsikerholle.

Toivon kerholle paljon onnea ja menestystä edelleen.

Teette arvokasta työtä, oppiminen nostaa meidän kaikkien itseluottamusta. Kiitos mukana olleille, teidän ansioistanne voimme juhlia puolen vuosisadan saavutusta yhdessä! ”

Liisa Kultanen

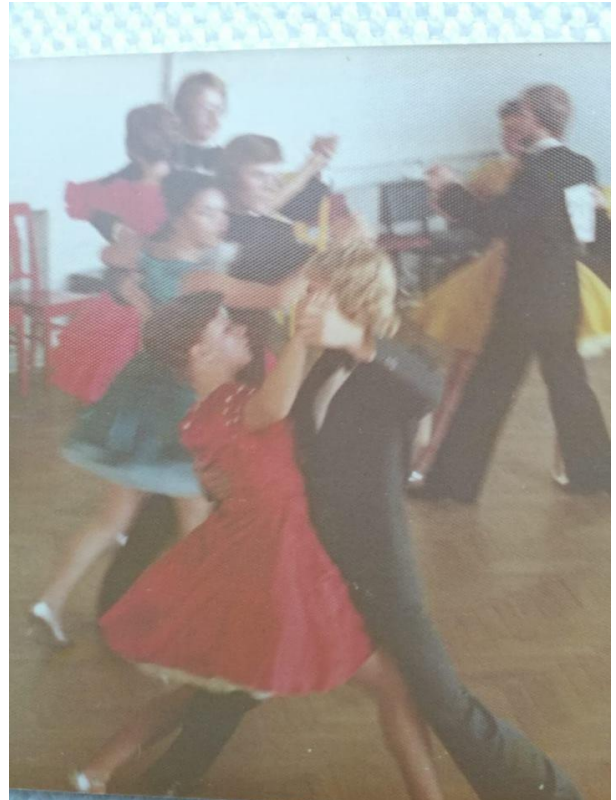
Jokainen aikakautensa on koonnut Terpsikerholle tiiviin yhteisön. Harjoitusten ja kilpailumatkojen antia on sitten kerrattu uudestaan ja uudestaan kun opiskelut ja työ veivät nuoria toisille paikkakunnille. Tässä Kirsi Roslander os. Vainonen muistelee omaa kerho aikaansa:

Vuosina 1973 – 76 me Terpsikerholaiset harjoittelimme tiiviisti jopa 7 kertaa viikossa. Treenejä ei ollut ihan joka päivä, mutta tanssimista kylläkin, koska kävimme porukalla vähintään 2 kertaa viikossa lavoilla niin talvella kuin kesällä. ”Kilpailuissa kävimme aina kun oli mahdollista. Muutama kisamatka erityisesti on jäänyt mieleen. Olimme kisamatkalla Ouluun ensimmäisillä syysliukkailla ja tietysti kesärenkailla. Olimme saaneet vuokrattua yhden pakettiauton ja osa porukasta meni pikkuautoilla. Yleensä autot olivat täpösen täynnä mm. auto missä minä matkustin, oli pieni Fiat ja meitä oli ahtautunut sinne 6 henkilöä eli ahtaasti istuimme. Jyväskylän kohdilla matka alkoi olemaan tosi haasteellista. Oli pimeää. koska lähdimme ajamaan jo yöllä, sekä tiet olivat jo liukkaista. Edessämme matkustivat kilpakaverimme pakettiautolla, joka alkoi heittelehtimään, ja jo kohta se olikin ojassa. Siitä seurasi sairaalareissu, koska yksi seuralaisista loukkaantui niin pahasti, ettei pystynyt kilpailemaan ollenkaan. Meiltä kaikilta meinasi jäädä kisa kokematta, koska näihin kommelluksiin tuhraantui aikaa. Ensi oli saatava auto pois ojasta ja käytävä sairaalassa. Etsimme lähimmän puhelimen ja soitimme kisanjärjestäjille, mitä oli tapahtunut.

Onneksi Kouvolan Terpsikerhosta oli tulossa niin paljon kilpailijoita, että he päättivät odottaa meitä. Jokainen meistä oli pienoisessa shokissa tapahtuneen johdosta ja se tietysti myös vaikutti kisaan. Mutta onneksi mitään pahempaa ei tapahtunut.”

Kerran Terpsikerholainen – aina Terpsikerholainen

Kirsi Roslander

Kuvat. Kirsi Roslander os. Vainonen tanssin pyörteissä 1970 - luvulla

Innostus tarttuu (1978 – 1987)

Terpsikerho toiminta oli vuosien saatossa siirtynyt Kouvolan kaupungintalolle. Harjoituksia järjestettiin säännöllisesti ja pidemmälle päässeet ohjasivat aloittelijoita. Kilpatanssiurallaan pitkälle edennyt ja sen parissa uraakin tehneen Heimo Sihvolan ja Terpsikerhon yhteinen matka alkoi, kun tanssikärpänen puraisi Veikko Niemelän pitämällä kurssilla. Heimon tarinan kuulemme tässä:

Olin silloin armeijassa, kun kaverini houkutteli minut kemuihin. Päätin tansseissa saamani kommentin pohjalta, että vielä joskus tanssivauhtini on aivan toista luokkaa. Olin silloin 19-vuotias. Menin paperitehtaalle töihin ja koska löysihommissa oli vapaa-aikaa, totesimme kaverin kanssa, että jotain sisältöä on vapaapäiviin löydettävä. Samaan aikaan lehdessä oli ilmoitus Veikko Niemelän tanssikurssista, jolle päätimme osallistua. Kaverini joutui repimään minut tanssisaliin, kun pääsimme kurssipaikalle.

Kurssin myötä pääsin liikkumisen makuun ja täytyy todeta, että Veikko Niemelä otti todella hyvin kurssilaiset haltuun. Olo oli vapautunut, innostuin tanssimisesta ja aloin kyselemään, milloin on harjoituksia.

Menin jo seuraavana arki-iltana kerholle ja sanoin, että nyt haluan harjoitella. Ja silloiset kerholaiset alkoivat heti opettaa minua! 1974 syksyllä minulle ohjattiin pariksi Marke Utti, jonka kanssa tanssin aktiiviura kestikin 10 vuotta. Uran aikana paras sijoituksemme oli SM-kilpailuissa lattarien 3. sija ja vakiotansseissa 7. sija. Kymmenen tanssin finaaleissa olimme monta kertaa, koska emme erikoistuneet eri tanssilajeihin. Osallistuimme myös yksin EM-kilpailuihin, jotka järjestettiin Helsingissä. Saman kilpailun yhteydessä järjestetyssä vakiotanssien kutsukilpailussa menestymme hyvin pääsemällä finaaliin.

Oman kilpailu-uran jälkeen jatkoin vuoteen 2001 opettajana, kilpailuiden tuomarina ja samalla oman toiminimen puitteissa. Valmensin kilpatanssijoita ja opetin asiakkaita mm. Helsingissä, Imatralla, Lappeenrannassa, Kuopiossa, Jyväskylässä, Kotkassa ja Turussa, Hyvinkäällä ja Järvenpäässä.

Kuka oivaltaa tanssin sielun, niin hän ymmärtää, että paritanssi on muutakin kuin kumppanin etsimistä. Tanssi on myös fyysisesti, henkisesti ja sosiaalisesti uskomattoman vaativaa. Onhan tekniikka riitettävä musiikin seuraamisesta aina parin kanssa tanssimiseen.

Yhtä asiaa olen toivonut kaikille tanssipareille. Että heillä olisi kärsivällisyyttä ja aikaa antaa parilleen, koska sen myötä tapahtuu paljon kehitystä. Tämä on perusta kaikelle tanssille. Kilpatanssissa saman parin kanssa pitkään työskentely antaa mahdollisuuden edetä kilpailu-uralla.

Toivotan hyvää jatkoa Tanssiseura Kouvolan Terpsikerholle.

Heimo Sihvola

Kuva. Marke Utti ja Heimo Sihvola

1970-luvulla alkanut tanssiurheilun noste toi kilpailut ja huippuparit eri medioiden etusivuille. Laji veti harrastajia puoleensa ja sen myötä osaaminen taso nousi Suomessa. Yleisöllä oli mahdollisuus seurata taidokkaita kuvioita tanssiurheilukilpailuissa. Esimerkiksi vuonna 1981 Kouvola tanssii - tapahtuman yhteydessä kansalliset kilpailut olivat yksi välietappi kilpailijoille sen vuoden osalta. Ko. kilpailuissa oli nimekkäitä tuomareita kuten Åke Blomqvist, Rolf Olin ja Pentti Talvitie. Kilpailuun odotettiin silloin saapuvan toista sataa paria, jotka edustivat kaikkia maan tanssiurheiluseuroja. Terpsikerholle kilpailu merkitsi tietysti suurta työmäärää, mutta samalla mahdollisuutta markkinoida lajia ja saada uusia harrastajia toimintaan mukaan. Tanssikipinän saattoi siihen aikaan kyllä saada mistä vaan, vaikka näin kuten historiikin kirjoittajalle kävi:

Kuva. Leena Gardemeister parinsa kanssa Immenkieputtajaisissa Imatralla 1979

Aivan tarkkaan en muista milloin astuin ensimmäistä kertaa Terpsikerhon harjoitussalille sisään. Tapahtui varmaan niin, että Kuivalan Ns talolla ja Tirvan lavalla opin tuntemaan terpsiläisiä, jotka vetivät minut kerhon toimintaan mukaan 70-luvun loppupuolella. Kerhon puheenjohtajanakin (1979) sain toimia sellaisella hetkellä, kun järjestimme Kouvolassa PM-kilpailut onnistuneesti. Jonkun verran järjestimme myös yleistä lavatanssin opetusta senioreille tai henkilöille, jotka halusivat oppia perustaitoja. Silmiini nousee kuva nuoresta miehestä haisaappaissa harjoittelemassa valssia siskonsa häihin.

Terpsikerholla oli vuokrattuna peiliseinällä varustettu tila Kouvolan kaupungintalon alakerrasta. Muistan vieläkin ilmassa leijuneen auton lasinpesunesteen tuoksun, kun sillä venytettiin tanssikenkiä. Siellä parit harjoittelivat ja sinne oli kiva kokoontua tapaamaan kavereita. Lähikaupungeissa oli samanlaisia

tanssikerhoja. Muistan kun kerrankin Risulahden lavalla meitä tanssi toistakymmentä eri puolelta Kaakkois-Suomea tullutta nuorta samaa rivitanssia, jonka olimme tanssikerhoilla oppineet.

Kilpailuihin valmistautuminen oli jännittävää ja oman tanssipuvun saaminen upeaa. Siihen aikaan kankaat tilattiin Englannista ja oman vaaleansinisen vakiopukuni valmisti helsinkiläinen ompelija. Siimalla saatiin helma polveilemaan ilmapasti. Koska hiukset piti olla kilpailuissa kiinni, minunkin hiuksiini tehtiin Hämeenlinnan kilpailuihin ensimmäistä kertaa elämässäni kunnon tupeerausampausta. Voin vaan vakuuttaa, että sen purkaminen ei sitten ollutkaan leikin tekoa. Vaikka silloinen kilpailu-ura jäi lyhyeksi, niin muistoja kertyi sitäkin enemmän. Kun sitten vuosien jälkeen vapaa-aikaani vapautui harrastamiseen, niin Tersikerholle Ruukin tehdasalueelle oli kotoisaa astella syksyllä 2016. Kesällä lavatansseissa huumorilla heitetty ehdotus tanssikaverille, oli johtanut yhteisiin harjoituksiin. Sain huomata, että vaikka samoista tanssilajeista oli kyse, niin aika oli tuonut erilaisia painotuksia ja vivahteita. Onneksi ryhmän kokenut ohjaaja Timo Pyykkönen on jaksanut kärsivällisesti näyttää uudestaan ja uudestaan, että näinhän se menee.

Nuoruusvuosina kerholla tutustuin ihmisiin, joista on tullut elinikäisiä ystäviäni. Iloitsen erityisesti siitä, että joidenkin osalta ystävyys on laajentunut myös heidän perheisiinsä. Tuskin koskaan tapaamaamme niin, ettei myös muisteltaisi vanhoja tanssireissuja ja kerhossa vietettyä aikaa. Oli se vaan niin hauskaa. Nyt kun aloitin uudestaan, niin tuntuu, että meitä tersikerholaisia yhdistää samalla tavoin hyvä henki. Vaikka voisin helposti ylistää, kuinka tärkeää tanssiminen on ollut fyysiselle hyvinvoinnille, niin kilpatanssiin liittyvä esteettisyys vetää minua edelleen eniten puoleensa.

Leena Gardemeister

Kuva. Näin komeasti Terpsikerholaiset marssivat osana kouvolaalaisia liikuntajärjestöjen esittelyä 1993

Markku Backman ehti olla Terpsikerhon toiminnassa monessa mukana. Markun tarinaan pääset tästä:

Harrastin 1979 karatea ja halusimme tyttöystäväni Henna Piepposen kanssa etsiä sopivampaa yhteistä harrastusta. Terpsikerho ilmoitti, että Kouvolan kaupungintalon peilisalissa alkaa kilpatanssikurssi ja päätimme osallistua sinne. Saimme kurssilla sellaisen kipinän, että kävimme 3 – 4 kertaa viikossa harjoituksissa ja vuonna 1981 osallistuimme ensimmäisiin kilpailuihin Kouvolassa Mansikka-ahon hallissa, jossa voitimme F-sarjan.

Kiersimme Terpsikerhon porukan kanssa eri kilpailuja ja keräsimme pisteitä sarjanousua varten. Kilpatanssia ei siihen aikaan pidetty oikein urheiluna ja kerhollakin oli toiminnassaan vaikeuksia. Teimme porukalla kovasti töitä kerhon vahvistamiseksi. Kävimme iltaisin vetämässä kilpatanssikursseja maakunnassa eri koululuilla ja omissa kerhontiloissa senioreille.

Kerran menimme valmentaja Pentti Talvitien luokse lähelle Jyväskylää ja jouduimme lähtemään vuokratulla pakettiautolla, johon laitoimme irtopenkit ja huopia kylmän syksyn vuoksi. Matkalla oli pysähdyttävä muutaman kerran jo siksi, että porukka pääsi välillä sisälle lämmittelemään. Reissu onnistui kuitenkin loppujen lopuksi hyvin ja saimme valmennusta Talvitien omassa tanssisalissa.

Muita paljon käyttämiämme valmentajia oli Salme Raukovaara Oulusta ja Åke Blomqvist Helsingistä. Halisen Ilpo Kotkasta kävi valmentamassa meitä Kouvolassa ja kävimme myös Kotkassa. Seuran pareja pyydettiin paljon esiintymään ja näistä kerroista on jäänyt mahtavia muistoja esimerkiksi Upseerikerholta tai Kouvolan

kaupunginorkesterin konserttitanssiaisista. Vuonna 1981 kaupunki järjesti Pisara-tapahtuman, jossa seurat saivat esitellä omaa harrastustaan. Olimme kulkueessa mukana tietysti tanssimassa.

Tanssimme yhteensä noin viisi vuotta kilpaa. Kilpatanssi on hieno urheilulaji ja se vei täysin mukanaan. Teimme myös kaiken yhdessä ja yhtenä esimerkkinä hankin itse kaitafilmikameran, jolla kisoissa ja valmennuksissa pareja kuvattiin. Yhden nauhan pituus oli 7 min. ja se piti valokuvaliikkeessä teettää ennen projektorilla katsomista. Nauhojen tekemisestä tuli aika paljon kustannuksia. Tämä oli kuitenkin hyvä esimerkki siitä, että yhteiseen harrastukseen ja porukkahenkeen olimme valmiit panostamaan.

Markku Backman

Kuva. Markku Backman kilpailuasussa

Helinä Köntän seuraavassa tarinassa käy ilmi, että aktiivit saavat kantaa seuratyössä muutakin vastuuta.

”Tapasin tulevan tanssiparini vuoden 1979 lopulla silloisessa Hotelli Kouvola. Askeleemme sattuivat heti yhteen. Meillä molemmilla oli halu tanssia ja oppia uusia tansseja. Niinpä hakeuduimme Kouvolan Terpsikerhoon vuoden 1980 alussa.

Terpsikerhon parit olivat menestyneet valtakunnallisissa kilpailuissa. Oli hieno asia, että pääkaupunkiseudun ulkopuolinen seura oli menestynyt kilpailuissa. Terpsikerho oli perustettu kilpatanssijoita varten. Meidän varsinainen tavoitteemme ei ollut kilpailu, vaan uuden oppiminen. Harjoittelu tapahtui Kouvolan kaupungintalon ensimmäisessä kerroksessa sekä ohjatusti että omatoimisesti.

Ohjaajat työskentelivät pyyteettömästi vaivojaan säästämättä – todennäköisesti talkooperiaatteella. Samoihin aikoihin harjoituksissa kävi muuan nuori mies – Timo Pyykkönen – josta tulikin Terpsikerhon kantavia voimia.

Tanssiparini kanssa osallistuin vuoden 1980 kesällä valtakunnalliselle Tanhuvaaran tanssileirille. Opettajat olivat eri tanssiseurojen ammattilaisia, maan parhaita. Ja osanottajia oli vauvasta vaariin (ikähaitari oli 5-80 vuotta). Tanssi on elinikäinen harrastus.

Vuoden mittaan harjoittelu jatkui ja meidätkin saatiin houkuteltua mukaan kilpailuihin. Pukujen hankinnassa jouduin turvautumaan ompelijaan – siis edulliseen vaihtoehtoon. Vakiotanssien puku on vieläkin odottamassa tulevien sukupolvien käyttäjää.

Ensimmäiset kilpailumme olivat Heinolassa 18.11.1980 ja lajeina sekä vakiot että lattarit. Jännitys ensimmäisissä kilpailuissa oli uskomaton! Mistään ilmaisusta tanssin keinoin tai edes hyvästä suorituksesta ei ollut tietoaakaan. Kokemus sinänsä oli terveellinen ja seuraavissa kilpailuissa onnistuimme paremmin.

Kilpailu-uramme päättyi valitettavasti lyhyeen tanssiparini tapaturman vuoksi. Ja kuten jokainen tietää, uuden parin löytäminen pikkukaupungissa on vaikeaa. Henkisten ja fyysisten ominaisuuksien pitäisi sattua kohdalleen.

Terpsikerho oli vireä seura ja jatkoi mm. kilpailujen järjestämistä. Itse osallistuin hallituksen toimintaan ja olin jäsen pitkään.

Mitä Kouvolan Terpsikerhon toiminta antoi minulle? Tietenkin osaamista. Voin vieläkin kuulla korvissani rumban laskutuksen: neljää-yks-kaks-kolme... Eri tanssilajien perusosaamisen ohella tanssiseura tarjosi yhteisöllisyyttä ja sosiaalisuutta. Seura teki noina vuosina arvokasta työtä lasten ja nuorten parissa kuten se tekee tänäkin päivänä.”

ONNITTELUT TERPSIKERHOLLE!

Helinä Könttä

Terpsikerholainen - lehti

Ensimmäinen Kouvolan Terpsikerhon lehti Terpsikerholainen ilmestyi vuonna 1985. Lehdissä puheenjohtajat muistuttivat jäseniä tärkeistä asioista kuten harjoittelemisesta, kilpailuista, hyvinvoinnista huolehtimisesta. Ensimmäisessä lehdessä avattiin myös kilpatanssin arvosteluperusteita ja eri tanssien taustaa. Mukavaa oli myös lukea lehdistä kerhon jäsenien yhteisistä vapaa-ajanvietoista ym. seuratoiminnasta. Lehdessä oli myös kätevä ilmoitella myytävistä puvuista tai kengistä tai etsiä vaikka itselleen sopivaa paria.

Pienenä yksityiskohtana tähän maininta Sari Jyllilän vuonna 1985 lahjoittama Miss Latin kiertopalkinto on kulkeutunut usean lahjakkaan tanssijan kautta tähän aikaan. Viimeksi palkinto on luovutettu Saaga Bruunille 22.3.2015.

Kuva. Miss Latin kiertopalkinto

Terpsikerhon puheenjohtajan tehtävää on pitkäaikaisesti hoitanut nykyisinkin seuraa johtava Timo Pyykkönen. Hänen muistonsa seuran osalta kattavat useita vuosikymmeniä ja sisältävät monia eri vaiheita.

"Aloitin vuonna 1982, jolloin ohjaajina oli Markku Frimodig ja Asta Kujala. F-luokan katselmus tapahtui vuoden 1983 alussa kilpailujen yhteydessä Kemijärven Kaamostanssien 10-vuotisjuhlien merkeissä. Siskoni Johanna oli käynyt salilla aiemmin ja esitteli kotona uusia taitojaan. Siitä sain kipinä lähteä mukaan. Seuran tilat oli silloin kaupungintalon kerhohuone 2:ssa. Ensimmäisellä kerralla kun kävin kerholla, niin Markku F tarttui kädestä ja kehotti aloittamaan. Poikia oli vähän, alussa opiskelin vahingossa tyttöjen askeleita mutta sekin oikeni. Ensimmäinen parini oli Sari Jyllilä, jolla oli jo hiukan enemmän kokemusta. Sari oli ahkera harjoittelemaan ja sen vuoksi eteneminen oli vauhdikasta. Olimme jo hetken päästä apuohjaajina ja pääsimme myös esiintymään.

Heti alussa oli alettava miettimään mistä saa valmennusta ja paikaksi valikoitui Hauho. Joku lähisuvusta lähti kускаamaan. Valmentajina olivat Pentti ja Alli Talvitie, joilla oli rautainen kokemus kilpatanssin valmennuksesta. Kerrankin keräsimme 3 – 4 paria ja laitoimme pakettiautoon pitkät puupenkit auton takaosaa. Niin sitten lähdimme valmennukseen.

Valmennuksissa kävimme Kotkassa Ilpo Halisen luona ja Ilpo kävi myös Kouvolassa. Kotkalaisten kanssa tehtiin yhteistyötä katselmuksissa.

80- ja 90-luvulla suoritin C- ja B-lajivalmentajan ja tuomarikoulutuksen. Tanssiurheiluliiton sääntöjä oli muutettava, kun olin alle 18-vuotiaana tuomarikoulutuksen saanut. Myöhemmin hankin koulutuksen A-valmentajaksi ja jurykoulutuksen. Niinä aikoina olin Suomen Tanssiurheiluvalmentajien jäsen.

Kuva. Timo Pyykkönen parinsa Sari Jyllilän kanssa

(Timo Pyykkönen tarina jatkuu) Pyörätuoli tanssiin tutustuin jo 80-luvulla. Minulta kysyttiin, mitä voisi tehdä tanssin avulla pyörätuolissa olevien kanssa. Siitä lähti liikkeelle vetämäni pyörätuolitanssin ryhmä esimerkiksi Myllykoskella.

Vuonna 1984 tuli tauko itselle tapahtuneen tapaturman vuoksi. Alkuvuosina kuljin kerhon kokouksissa äidin kanssa ja kun tulin täysi-ikäiseksi pääsin seuran johtokuntaan mukaan. 1987 oli vakiotanssien SM-kilpailut Kouvolassa ja niiden järjestelyiden vuoksi kävin ostamassa osto- ja myyntiliikkeestä Triumph-merkkisen sähkökirjoituskoneen. Englantilaistuomarit etsittiin Dance News lehteä lukemalla ja aikamoinen prosessi oli sitten hoitaa valitut tuomarit kisapäivänä Suomeen. Kilpailupäivänä tuttu maskeeraja meikkasi minut ja jännitystä piisasi, kun sekaannuksen vuoksi en tiennyt finaaliin pääsemisestä. Se koetteli myös hermoja ja tunteet olivat pinnassa. Kilpailujen tuotto oli hyvä ja sen vuoksi kerholle oli avattava korkeakorkoinen tili tuottojen tallettamista varten.

Parini lähti opiskelemaan Kotkaan ja harjoitukset harvenivat. 1980-luvun loppupuolella seurustelukumppanista Merjasta tuli sekä vaimoni että myös tanssiparini ja nousimme hänen kanssaan A-sarjaan saakka. Menestystä tuli valtakunnallisista kilpailuista mutta ranking-kilpailuissa sijoitus oli kuuden-seitsemän tasolla. 1990-luvun puolivälissä saimme pojan ja Merjan ollessa estyneenä kilpailemaan niin tanssin hänen siskonsa Päivi Ijäksen kanssa lattareissa B-sarjaan asti. Meidän piti mennä SM-kilpailuihin,

joissa oli prechampion luokka ja hyvät menestymisen mahdollisuudet, mutta toisen sairastumisen vuoksi kilpailu jäi ja samalla lattariura.

1996 osallistuimme SM-kilpailuihin Ouluun ja silloisten sääntöjen mukaan pääsimme senioriluokkaan. Tie tyssäsi semifinaaliin ja loukkasin kilpailuissa myös polveni. Kilpailu-ura Merjan kanssa jäi tähän. Näinä vuosina nousi itselle myös ajatus, että nyt voisi harrastaa jotain muuta. Sain Terpsikerholta kunniapuheenjohtajapystin, mutta aika pian sen jälkeen kerholla oli taas valmentajatarvetta.

Parhaimpina aikoina vedin ryhmiä junnuille, aikuisille ja lavatanssin harrastajille. Kerhon luottamustehtävistä kerrottakoon, että kahteen otteeseen olen jatkanut kesken vuotta eroavan puheenjohtajan tehtäviä.

2000-luvun alussa kävin kolmessa kisassa tanssimassa Boogie Boogieta parini Anne Purasen os. Koiviston kanssa. Pääsimme C-luokkaan asti nopeasti kun voitimme kaikki kilpailut, joihin osallistuimme. Annen muutettua Pohjanmaalle yhteisharjoittelu ei enää onnistunut. Ehdimme kokeilla myös lavalattarin SM-kisoja, jotka järjestettiin Mikkelissä. Muuten 2000 – 2012 oma tanssiura jäi sivummalle ja ohjasin useita vuosia erilaisia ryhmiä.

Suomen Pyörätuoliliitto perustettiin kymmenisen vuotta sitten. Pari vuotta sen jälkeen olin tuomarien ja valmentajien jatkokoulutustilaisuudessa, siellä oli pyörätuolitanssiesitys ja siellä kerrottiin, että tarvitsevat tuomareita ja tukijoita toimintaa varten. Osallistuin sen vuoksi Porvoon kesäleireille ja kävin erilaisia koulutuksia, ja sen vuoksi minun pyydettiin valmentajaksi leireille. Yhdellä tällaisella leirillä tapasin Tuuli Harjun ja ihmettelin, miksei noin lahjakkaalla henkilöllä ole paria. Löysin parin Tuulille Kouvolasta ja hän tanssikin Marko Ukkolan kanssa aina SM-tasolle. Itselläni oli koko ajan takaraivossa ajatus, että voisin haluta itsekin kilpailla pyörätuolitanssissa. Siksi jättäydyin kaikista tuomari- ja valmentajatehtävistä ja sitten sain kilpailuluvan Suomen Paraolympiakomitealta ja Suomen Pyörätuolitanssiliitolta aloittaa kilpailemaan. Kun halu tanssia Tuulin parina sattui vielä sopivasti Markon haluun lopettaa, niin kilpailu-ura yhdessä alkoi.

Haimme suoraan luvan päästä champion-luokkaan ja uran kohokohtia ovat olleet EM neljäsija Slovakiassa 2016, MM kilpailujen 6 sija Belgiassa 2017. Tiivis harjoittelu yhdessä johti yhteiseen kotiin. Tällä hetkellä perheestämme osallistuu tanssiharjoituksiin myös tyttäreni Sara ja Jade lastenryhmässä.

Tanssi on minulle enemmän tapa elää kuin pelkästään harrastus. Viimeisen kerran ryhdyin puheenjohtajaksi, kun kerhon toiminta oli taas ajautunut käänköpisteeseen. Vuonna 2018 minut valittiin STUL:n huippu-urheiluvaliokuntaan. Se on tarjonnut näköalapaikan Suomen tanssiurheilun osalta. Pyörätuoliliiton hallituksessa olen ollut kolme vuotta rivijäsenenä.”

Timo Pyykkönen

Kisoja, leirejä ja esiintymisiä (1988 – 1997)

Kuva. Terpsikerholaisia kerhoasussa vuonna 1989 (Anu Peltosen albumi)

Taitavuus ja toveruus, siinä sanoja, jotka spontaanisti nousevat esille kun lukee pitkän uran tanssinparissa tehneen Anu Peltosen kertomusta:

"Aloitin jäsenyyden ja kilpatanssiharrastuksen Terpsikerhossa vuonna 1985 alkeisryhmässä Kouvolan kaupungintalolla, mitä veti Pyykkösen Timo. Muutaman kerran kävin alkeisryhmän ja toimin jo apuopettajana, kun vihdoinkin sain parikseni Aki Korpelan. Katselmus tanssittiin isosti Mansikka-ahon urheiluhallissa, ja heti seuraavana päivänä oli jo ensimmäisten kilpailuiden vuoro Lappeenrannassa 19.3.1989. Heti alkuvuosina aloitin myös lasten kilpatanssin alkeisryhmien ja alle kouluikäisten satutanssiryhmien vetämisen kaupungintalon salissa. Vierailevina valmentajina seuralla kävi silloin vakioissa Ilpo Halinen Kotkasta ja lattareissa Matti Vartiainen Helsingistä.

Terpsikerho kävi kilpailemassa ja esiintymässä aina ulkomaita myöden 80-90-luvun vaihteen molemmin puolin. Silloin lähes kaikki kilpailumatkat tehtiin seuran yhteisellä bussikuljetuksella. Linja-autossa oli tunnelmaa ja paljon hiuslakkaa, kun matkan aikana tehtiin kisakampaukset tytöille. Seuran yhteisen laivaesiintymiskeikan Sally Albatrossille vuonna 1989 järjesti meille Taina Karjalainen. Ikimuistoinen kilpailumatka tehtiin Tallinnaan 29.12.1990-1.1.1991. Meidät oli kutsunut kilpailemaan Neuvostoliiton aikaiseen Viroon arvostettu virolaisvalmentaja Merle Klandorf, joka kävi myös Kouvolassa opettamassa ja valmentamassa pareja. Asuimme perhemajoituksessa tällä matkalla. Virolaiset tanssijat tekivät vastavierailun meille seuraavana kesänä. Vuonna 1991 terpsikerholaiset Taina Karjalainen, Vesa Purho, Sanna Haukkavuori ja Anu Vehkala perustivat showtanssiryhmän The Highlights, joka kävi esiintymässä

Sotkamossa asti. Sally Albatrossi -laivalle tehtiin myös 21.-23.8.1993 kolmen parin voimin oma laivashow, josta on jäänyt esiintymislavan etureunassa olleen pikku tytön innostunut huudahdus: "Aivan kuin kaunotar ja hirviö", kun Vesa ja Taina tanssivat valssia.

Oma tanssiura jatkui Helsingissä syksyn 1991 jälkeen. Parikseni vaihtui ensin Marko Karpiksi ja sitten pian Petri Myllymäeksi. Heidän kanssa edustin Blue & White -seuraa, mutta vuonna 1993 siirryimme Petrin kanssa takaisin Terpsikerhon edustuspariksi. Edustimme Petrin kanssa Kouvolaa omissa 10-SM kilpailuissa vuonna 1993, ollen seuran menestynein pari niissä kilpailuissa. Valmentajinamme olivat mm. Pia Elomaa, Leevi Leskinen ja Jukka Haapalainen. Oma aktiiviura oli tauolla 1990-luvun loppupuolella, mutta siitä huolimatta, opiskellessani Kouvolaan 95-96, olin jälleen ohjaamassa Terpsikerhossa lasten kilpatanssiryhmää.

Muutettuani takaisin Kouvolaan v. 1999 aloitin Bailatino-ohjaajana Anssin squash-salilla. Seuraavana vuonna aloitimme Juha Toikan kanssa tanssimaan "ihan vain omaksi iloksi" ilman erityisiä tavoitteita. Pian kuitenkin huomasimme, että parityöskentely sujuu hyvin ja kun, löysimme vakiovalmentajaksemme Katri Vikmanin Kotkasta, päätimme kokeilla kilpailemistakin. Latinalaisissa meitä valmensi Pate Nuutinen. Nopeassa tahdissa tuli hienoa tulosta, joista parhaimpana yksittäisinä kilpailuina oli vuoden 2006 10-tanssin SM-pronssimitalit. Siirryttyämme tanssimaan pelkästään vakioita, vakiintui paikkamme vakiotanssien GP- ja SM-kilpailuiden finaaleissa.

2000-luvun alkupuoli oli minulla kaikin puolin aktiivista aikaa Terpsikerhossa. Vuonna 2000 tein seuralle ensimmäiset omat www-sivut osoitteeseen www.terpsikerho.fi. Terpsikerho oli ensimmäisten seurojen joukossa, jolla oli omat web-sivut. Myöhemmin sivuja on uudistettu useaan kertaan. Oman treenaamisen lisäksi vedin lasten kilpatanssin ryhmiä, joissa oli parhaimmillaan 6-7 lapsiparia. Lisäksi vedin bailatino-ryhmiä. Olin myös Terpsikerhon johtokunnan jäsen, jolloin vastasin tiedottamisesta. Jossain vaiheessa pidin yllä myös jäsenrekisteriä. Olen saanut Terpsikerhon kautta myös Tanssiurheiluliiton kunniamerkin tanssiurheilun eteen tehdystä työstä.

Terpsikerho on antanut minulle tanssijan elintavan lisäksi niin paljon mielettämiä muistoja ja kokemuksia sekä elinikäisiä ystävyyssuhteita. Paljon onnea Terpsikerholle!"

Kiitollisena, Anu Peltonen

Kuva. Pohjois-Kymenlaakso lehti 8.8.1991

90-luvun ensimmäiset vuodet olivat seuralle nousujohteista aikaa. Seuran jäsenmäärä oli useita vuosia pitkältä toista sataa. Nuoria oli myös paljon mukana ja esimerkiksi vuonna 1992 seuralla oli 29 kilpailevaa paria ja heidän kilpailumatkoiltaan vuoden varrella kertyi 37 kultamitalia, 29 hopeista ja 28 pronssista.

Ahkerasta harjoittelusta, pitkistä kilpailumatkoista, hyvistä valmentajista ja sinnikkyydestä on menestyneet tanssijat tehty. Tanssiurheilun harrastajan ura voi olla monipolvinen ja siitä hyvänä esimerkkinä seuraava Matti Kantolan kertomus hänen ja kumppaninsa Tea (os. Kantolan) matkasta kohti tanssinammattilaiseksi.

"Aloitin tanssimisen ollessani kahdeksannella luokalla (ehkä 1989), kun eräs tyttö luokaltani kysyi minua parikseen uuteen harrastukseen. Rohkaistuin mukaan, koska tanssitunneille oli lupautunut myös toinen koulusta tuttu poika toisen luokkani tytön pariaksi. Alkeisryhmässä opettajana oli Ari Hynynen ja Kirsi Iiskola. Kävin ryhmässä kerran viikossa ilman sen suurempia tavoitteita enkä asiasta juurikaan kenellekään kertonut. Parhaille ystäväilleni asia toki oli kerrottu ja jossain vaiheessa kolme hyvää ystävääniikin oli mukana seuran alkeisryhmässä pariensa kanssa. Itse olin tässä vaiheessa siirtynyt jo jatkokoryhmään. Harrastamiseni aktivoitui aivan uudelle tasolle reilun vuoden jälkeen, kun ensimmäinen tanssiparini päätti lopettaa ja minuun otti yhteyttä itseäni vuotta vanhempi tyttö, jonka pariaksi ryhdyin. Tämän jälkeen aloimme harjoitella huomattavasti enemmän tavoitteena aktiivinen kilpaileminen. Aloimme ottaa säännöllisesti yksityistunteja, osallistuimme leireille ja myöhemmin kävimme melko paljon Helsingissäkin valmentautumassa. Parillani oli aiempaa kokemusta kilpailemisesta muissa lajeissa, joten hänellä oli selkeä kuva, mitä kilpailuissa menestyminen vaatii. Ensimmäiset kilpailumme olivat Porvoossa, jossa tanssimme nuorisoluokassa. Tämän jälkeen kilpailimme melko paljon, mikä oli suhteellisen helppoakin, koska Terpsikerho järjesti jatkuvasti ryhmäkuljetuksia alue- ja valtakunnallisiin kilpailuihin. Terpsikerho kuului Itä-Suomen alueeseen ja niinpä suuri osa kilpailumatkoista suuntautui Kuopioon, Joensuuhun, Imatralle ja matkat olivat usein melko

pitkiä. Liikkeelle lähdettiin kirkon parkkipaikalta aamuyöllä. Muistan, että parhaimpina aikoina seurassa oli niin paljon kilpailijoita, että matkalle lähdettiin jopa kahdella linja-autolla. Nuorisossa kilpailuja oli melko vähän, joten useasti osallistuimme yleiseen luokkaan ja muutaman kerran matkustimme pitkiäkin matkoja nuoriso D-kisojen perässä. Esim. matka Noormarkkuun vuokratulla asuntoautolla sujui mukavasti. Aktiivinen harrastaminen sai palkinnon hyvänä kilpailumenestyksenä ja nousimmekin parini kanssa suhteellisen nopeasti yläluokkiin ja siirryimme nuorison ranking-kilpailuihin. Laadukas seuravalmennus innosti harjoittelemaan ja isossa porukassa oli mukava matkustaa ja kilpailla. Ensimmäinen ammattilaisopettajani oli Ilpo Halinen Kotkasta, mutta samaan aikaan Kouvolassa vieraili myös Pia Kahila (ent. Pitkänen) ja Tapio Elomaa sekä Jarmo "Pate" Nuutinen. Harjoituspaikkoina oli ainakin Kouvolan kaupungintalon tanssisali, mutta jossain vaiheessa harjoittelu keskittyi Lyseon lukiolle.

Toinen parini lopetti tanssiharrastuksensa muutettuaan toiselle paikkakunnalle opiskelemaan. Itse olin vielä lukiossa ja minuun otti tässä vaiheessa yhteyttä Kouvolaan lukion takia muuttanut tyttö, joka oli tanssinut aiemmin Porvoossa. Tämän tytön kanssa aloitinkin sitten parina ja kilpailimme yhdessä aina vuoteen 1996 asti. Harrastaminen oli aktiivista. Harjoittelimme ja kilpailimme ahkerasti ja kilpaileminen keskittyi ranking-kilpailuihin, joissa tuohon aikaan oli myös prechampion-luokka. Ranking-kisoihin ei yhteiskuljetuksia juuri ollut, mutta seuratoiminta oli muuten aktiivista. Timo Pyykkönen toimi seuravalmentajamme ja vierailevien valmentajien joukko lisääntyi ainakin Harri Antikaisella ja Juha "Leevi" Leskisellä. Hauskoja muistoja on seuran yhteisistä juhlista ja tapahtumista. Erityisesti on jäänyt mieleen erään kesäpäivän yhteydessä ollut leikkimielinen triathlon-kilpailu. Viikoittainen salibandy-vuoro oli myös hauska liikunnallinen lisä viikko-ohjelmassa. Muistan myös vuosittaisen Pisara-tapahtuman, lukuisten kisojen järjestelyt ja aktiivisen varainhankinnan esim. kukkasipuleja lajittelemalla.

Vuonna 1996 muutin Helsinkiin ja samoihin aikoihin aloin tanssimaan nykyisen vaimoni Tea Kantolan (ent. Liikanen) kanssa. Tea aloitti oman harrastamisen Tersikerhossa vuonna 1990 ensin veljensä kanssa alkeisryhmässä, mutta melko pian kumpikin sai saman ikäiset parit itselleen. Tea kiittää inspiroivasta valmennusta Timo Pyykköstä, jonka ohjauksessa Tea parinsa kanssa harjoitteli useamman vuoden ajan ja nousi nuorison yläluokkiin. Yhdessä tanssiessamme edustimme vielä muutaman vuoden Tersikerhoa, mutta 1998 siirryimme edustamaan helsinkiläistä tanssiseuraa, koska se takasi paremmat mahdollisuudet saada säännöllistä ryhmäopetusta. Aika Tersikerhossa jätti paljon hyviä muistoja ja seurassa tehty pohjatyö antoi hyvät mahdollisuudet jatkaa tanssiuraa ja antoi hyvät lähtökohdat myöhemmään tanssin ammattilaisuuteen. Ilo oli myös toimia itse vierailevana ammattivalmentajan seurassa ammattilaiseksi siirtymisen jälkeen muutaman vuoden ajan.”

Matti Kantola

Kisamenestystä

Kerho on myös aika ajoin hankkinut yhteisiä jäsenasuja. Vuonna 1992 haalarin/verkkarin perusvärinä oli vaalean violetti ja raidoitus oli musta-harmaa-violetti-valkoinen. Kerho toimitti omaa lehteä Terpsikerholaista ja keräsi toimintaansa varoja mm. parien esiintymisillä. Rahalle olikin käyttöä, kun seuran parit käyttivät paljon ammattilaisvalmentajia ja osallistuivat erilaisille tanssiurheiluleireille.

Oma lukunsa oli tietysti tanssiurheilukilpailuihin osallistuminen - tunnelmia vuodelta 1990 paikallislehdessä.

Kuva. KS 26.11.1990

Rahaa siis tarvittiin silloinkin! Ja ihan vertailun vuoksi on mainittava, että kun seura järjesti vuonna 1992 Etelä- ja Itä-Suomen aluekilpailut Kansallinen Rock'n'Roll 15.8.1992, niin pääsymaksu kisoihin oli 5 markkaa.

Seuraavassa Kirsi Iiskolan tarinassa tulee esille, miten paljon sisukkuutta harrastajalta vaaditaan niin oman kuin kerhonkin menestyksen eteen:

"Kolmisenkymmentä vuotta on vierähtänyt kohdaltani Terpsikerhon riveissä. Milloin erittäin aktiivisena ja välillä vähemmän, mutta kilpatanssiharrastus on kuitenkin kestänyt mukana menossa. Jäsenyyden vuosikymmenet ovat tarjonneet monenlaista meininkiä: Paljon rusketusaineen tuoksuisia hetkiä tanssikilpailuissa ympäri Suomen, aikaisia aamuhäämisiä, kipeytyneitä päkiäanalusia, runsaasti hienvuodatusta harjoituksissa ja tanssileireillä, välillä pieniä onnen hetkiä pärjäämisestä kisan tuoksinassa, toisinaan pettymystä. Muistoksi on kuitenkin jäänyt kaapillinen kiiltäviä pokaaleja ja runsaasti valokuvia ja paljon tuttuja ihmisiä. Myös seuratoiminnassa on saanut olla mukana hyvin erilaisessakin menossa porukan mukana, kuin pelkästään tuo tanssilattialla pyörähtely. Talkoissa seuran talouden tukemiseksi on milloin

lajiteltu kukkasipuleita syksyisen viileässä peltihallissa tai myyty kaikkea vessapaperista pipareihin. On myös järjestetty tanssinäytöksiä kahvilatoiminnan tuottojen toivossa. Kisamatkojen lisäksi on tehty myös muita reissuja, on ollut tutustumisretki eduskuntaan, muutama esiintymismatka laivalle, naamiaiset, matka Vologdaan Venäjälle esiintymään ystävyyskaupungin 850-vuotisjuhlissa, saunailtoja ja erityisenä minulle hyvin mieluisana retkenä voi mainita vielä Repovedellä vuorikiipeilykokemuksen.

Kun harrastusaikaa on kertynyt vuosikymmeniä, mahtuu siihen niin paljon asiaa, ihmisiä ja tarinoita, ettei sitä kovin lyhyeen artikkeliin saa mahdutettua. Siksi keskityn osaltani kertomaan tarkemmin varhaisista vuosistani. Innokkaana lavatansseissa kävijänä olin haaveillut jo monia vuosia kilpatanssiharrastuksen aloittamisesta, koska olin televisiosta nähnyt noita tyllihameissa liihottelevia kaunottaria, tosin ymmärtämättä mitään eri tanssilajeista. 1980-luvulla ei juuri ollut runsasta tarjontaa eri tanssiharrastusten saralta, joten viimein uskaltauduin Terpsikerhon alkeisryhmän infotilaisuuteen Kouvolan kaupungintalon kerhohuoneeseen, totesin saapuneeni varsinaisen tyttökatraan keskelle. Muutama pariskunta sentään oli joukoissa. Sisukkaasti olin päättänyt, että nyt tässä ryhmässä pysytään ja jatketaan vaikka kuusi vuotta mukana aloittaen aina alusta, jos sitten ei vielä ole saanut paria, niin sitten vaihdan judoon. (tarina jatkuu)

Kuva. Jukka Holopainen ja Kirsi Iiskola Kuusankosken Urheilutalolla

(Kirsi Iiskolan tarina jatkuu) Ei tarvinnut tatamille suunnistaa. Muutamia kertoja pyörähdin aina paikalle uuden alkeiskauden alkuun, mutta sitten tärppäsi. Eräs mies oli käynyt vaimonsa kanssa harjoituksissa ja sitten vaimo oli lopettanut. Mies halusi siitä huolimatta jatkaa ja nappasi minut parikseen. Harjoittelimme sitten tavoitteena osallistuminen ns. katselmukseen, jossa tästä F-luokan aloitustasosta on mahdollisuus testissä osoittaa osaavansa tanssia muutamia yksinkertaisia kuvioita pysyen tanssilajiin kuuluvassa rytmissä.

Pahaksi onneksi tämä partnerini joutui lopettamaan tanssiharjoitukset kuukautta ennen kyseistä katselmustapahtumaa. Mutta minäpä en siitä lannistunut vaan laitoin lehti-ilmoituksen, jossa hain itselleni kilpatanssiparia. Savosta oli sattumoisin muuttanut Kouvolaan opettajahenkilö, joka oli kiinnostunut kilpatanssista ja oli omalla paikkakunnallaan hiukan kurssiakin jo käynyt. Tämä mies etunimeltään Ari, vastasi ilmoitukseeni. Kerhon harjoituksissa oli joulutauko ja ryhmät olivat tauolla, katselmus oli kuitenkin tulossa heti tammikuussa. Mutta konstit ovat monet ja mepä hankimme oppikirjan ja opettelimme sieltä yhteiset kuviot, joilla osallistuimme katselmukseen ja pääsimme kuin pääsimmekin läpi. Siihen aikaan aloittelijoiden tanssilajit olivat rumba, jive, hidas valssi ja quickstep. Katselmuksen tuomarina oli Timo Pyykkönen. Ja niinpä nyt saimme noston E-luokkaan ja harjoittelemisen ensimmäisiin kisoihin saattoi alkaa.

Ensimmäiset kisat olivatkin jo heti muutaman kuukauden kuluttua katselmuksesta. Kouvolassa järjestettiin kisat joissa oli mukana yleinen E-luokka. Juuri ja juuri saimme kuviot ja uudet tanssit samban ja tangon opeteltua. Varmaan pelkäsin kaatuvani kesken tanssin, niin polvet lukkosuorassa vedin rumban läpi, että oli ehkä ihme, etten oikeasti nuljahtanut nurin. Sisareni miesystävineen olin saanut taltioimaan tuota näytöstä videolle ja noita VHS nauhoja sitten kyllä kisojen jälkeen tarkasti tutkittiin. Näin alkoi ahkera tanssikisoissa käyminen ja uuttera harjoittelu, jotta kisamenestyskin osuisi kohdalle. Seuran kisaavia pareja oli tuolloin kourallinen. Määräämme nähden oli Kouvolan parien saavuttama kisamenestys hyvä. Silloinen aluejako oli ryhmittänyt Kouvolan siten, että me kuuluimme Itä-Suomen alueeseen, jolloin aluekisojen matkat suuntautuivat esim. Kajaaniin tai Joensuuhun, vaikka samana päivänä oli myös Etelä-Suomen aluekisas Lahdessa, mutta näihin ei lähempänä oleviin ei ollut osallistumisoikeutta. Kauaksi suuntautuvien kisamatkojen takia oli aamuhätytys usein todella aikaisin. Kun menossa oli kolmas viikonloppu peräkkäin, kun oli kello kaksi yöllä väentämässä nutturaa päähänsä, niin pakko myöntää, että tuli joskus kysyttyä itseltänsä: ”Miksi oikein teen tätä?” Onko ihminen, joka on koukussa kilpatanssiin sitten kenties narsistinen masokisti? Ehkä tuossa on perää.

90- luvun alussa aloitimme parini, Arin, kanssa myös ohjaamaan alkeisryhmää ja kouluttautumaan kilpatanssin ohjaajiksi. Tuli harjoitusmatkoja tavallisten kilpatanssin kesäleirien lisäksi ohjaajakoulutuksiin Tanhuvaaraan Savonlinnaan ja Vierumäelle. Tanssiparin vaihduttua jatkoin edelleen ohjaajaopintoja, mutta jossain vaiheessa kilpatanssin ohjaaminen vaihtui lavatanssikurssien pitämiseen. 1990- luvulla lavatanssikursseja järjestivät vain harvat tahot, joten jossain vaiheessa tuota talkootyötä oli tarjolla niin paljon kuin vain jaksoi tehdä. Tässä vaiheessa harrastus oli saanut jopa työnomaisen tuntuman.

Taitoluokka määräytyy miehen pisteiden mukaan. Tanssin Arin kanssa läpi yleisen E-luokan ja pitkälti myös D-luokkaa, mutta parin vaihtuessa palasin E-luokkaan. Tämän uuden parin, Joukon kanssa tanssimme yhdessä aina vakioissa yleiseen B-luokkaan ja latinaalaistansseissa C-luokkaan. Vuoden tauon jälkeen aloitin tanssit Jukan kanssa seniori D-luokasta. Ensin lattareita ja myöhemmin myös vakioita. Tulehtuneen

akillesjänteeni ongelmat keskeyttivät tanssini hänen kanssaan, kun olimme hyvässä vedossa ja pistettä vaille A-luokkaa. Nilkan parannuttua tanssin lyhyehkön aikaa Jarmon kanssa lattareita B ja A-luokassa. Sitten aloitin uudelleen tanssit A-luokassa Jukan kanssa. Kisoissa käynti on nyttemmin harventunut. Kuitenkin myös kuluneena vuonna on kilpailtu.

Mielestäni kilpaileminen on ollut antoisilta tanssiessa juuri noita alempia luokkia, koska siellä on ollut mukavat tavoitteet kerätä nousupisteitä ja siirtyä seuraavalle tasolle. Myös menestys on ollut helpompaa, koska edestä on noussut pareja pois seuraavalle tasolle ja kisaamisessahan toki tähdätään hyvään suoritukseen ja menestykseen. Seuratoiminnassa olin kolmeen otteeseen johtokunnassa. Myös seuran puheenjohtajana vuonna 2011. Harrastajamäärä seurassa on vaihdellut; toisinaan parit on voinut laskea yhden käden sormilla, 90-luvun lopulla tarvittiin kaksi isoa linja-autoa kускаamaan parit ja huoltajat yhteiskuljetuksin kisamatkalle. Seuran vuokraamat omat harjoitussalit helpottivat harjoitteluaikatauluja. Salien kunnostustalkoot vaativat porukalta talkootyötunteja ja yhteishenkeä. Nykyisellään painopiste seurassa on swing-tansseissa. Toivon, ettei kilpatanssi ole kuitenkaan katoavaa kansanperinnettä.”

Kirsi liskola

Kun kisoissa oli menestytty, niin kotiin oli kiva tulla pokaalien ja mitalien kanssa. Tässä täysosuma vuodelta 1993.

Kuva. KS 29.3.1992 kertoo kilpailumenestyksestä Pohjois-Karjalassa

Poimintoja lehtileikkeistä 90 – luvulta

Kouvolan Sanomien uutisointia lukiessa voi löytää seuraavanlaisia poimintoja näiltä vuosista:

5.5.1991 KS: Kouvolan Terpsikerho menestyi upeasti sunnuntaina Riihimäellä käydyissä alueellisissa tanssikilpailuissa. Kirsi ja Olli Koivula olivat D-luokassa täysin omaa luokkaansa ja voiton myötä pistemäärä C-luokkaan täyttyi. Kouvolalaiset Janne Outinen ja Outi Perätalo voittivat ylivoimaisesti nuoriso E-luokan. Hyvää menestystä täydensivät Ilkka ja Anne Sarpola, jotka yllättivät hienosti tanssimalla 50 parin joukosta kolmien karsintojen kautta aina semifinaaliin asti.

24.2.1992 KS: Kouvolan Terpsikerhon pari Timo Pyykkönen – Merja Salpa sijoittui toiseksi Teuvan valtakunnallisten tanssikilpailujen yleisessä A-luokassa. Kouvolalaisilla oli menestystä myös muissa luokissa. Ensimmäistä kertaa yleisessä B-luokassa tanssineet Olli ja Kirsi Koivula sijoittuivat myös toiseksi vakiotansseissa. Voittojakin Kouvolan Terpsikerho sai tuliaisiksi. Nuoriso E-luokan finaalissa pari Matti Kantola – Tiina Tuominen olivat ykkösiä, kuten Juniori I D-luokassa Antti Partanen ja Anne Nyström.

30.9.1993 KS: Kymppitanssin SM-kisat Mansikka-ahon parketilla. Terpsikerhosta kolme paria mukana. C-luokkaan rankatut Outinen ja Partanen, Purho ja Karjalainen sekä Helsingissä asuvat Myllymäki ja Vehkala.

6.12.1994 KS: Terpsikerhon Outinen ja Partanen nousivat A-luokkaan. Kouvolan Terpsikerho sai riveihinsä toisen A-tason tanssiparin. Janne Outinen ja Outi Partanen jäivät Kuopiossa niukasti finaalista mutta nousu vakiotansseissa A-luokkaan varmistui jo semifinaalivaiheessa. Pari on kerännyt pitkin vuotta hyviä kilpailusijoituksia. Tilille on kertynyt mitalisijoja sekä ranking- että valtakunnallisista kilpailuista prechampionin vakiotansseissa.

25.4.1994 KS: Jouko ja Kirsi tanssivat voittoon. Kouvolan Terpsikerhon Jouko Ahola ja Kirsi Iiskola tanssivat voiton lauantaina Itä-Suomen aluekilpailuissa. Pari oli paras C-luokan vakiotansseissa voittaen kaikki tanssit.

31.10.1994 KS: Kouvolan Terpsikerhon Laapotti ja Kokko tanssivat SM-pronssille Vantaalla kilpailuissa pyörätuolitanssin Suomen mestaruuskilpailuissa.

Kerhon tiedotuslehtenä toiminut Terpsikerholainen julkaistiin ainakin 80-luvun puolivälistä 90-luvun alkuvuosiin. Lehden jälkipolville säästyneistä numeroista voi nähdä kuinka aktiivista valmennustoimintaa oli. Keväällä 1993 alkeisryhmiä oli lapsille, junnuille, aikuisille, pyörätuolitanssijoille ja rokkiryhmälle. Tämän lisäksi jatkoryhmiä ja kilpaileville pareille tarkoitettuja harjoitusaikoja, joiden pitopaikat vaihtelivat. Oli varmasti hankalaa, kun omaa salia ei ollut.

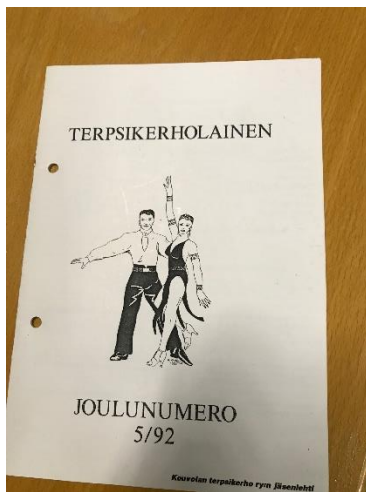
Vuoden 1992 Terpsikerholaisesta sattuu silmään hauska yksityiskohta. Seuran vetäjät käynnistivät ”mappitalkoot”, nimittäin silloinkin oli historiikin laatiminen tähtäimessä seuraavan vuoden 25-vuotisjuhlia

varten. Olisikohan tähän 50-vuotis historiikkiin saatu helpommin materiaalia, jos olisi osattu vedota tällaisella tekstillä seuran jäseniin:

Onko Sinulla vanhoja mappeja, valokuvia, pöytäkirjoja, tilikirjoja ym. Terpsikerhoon liittyvää aineistoa, jotka ovat jääneet nurkkiin lojumaan. Nyt Sinulla on ainutlaatuinen mahdollisuus päästä niistä eroon.

Soita Timolle ja kerro, mitä aineistoa löytyy, niin sovitaan päivä ja paikka, mihin ”rojut” voi tuoda ja sillä sipuli. Timoa kiinnostaa Terpsikerhon toiminta ”ennen vedenpaisumusta” ja toiveet ovat korkealla.

Terpsikerholainen – lehti 1992, tiedotuspalsta

Kuva. Terpsikerholainen lehti nro 5/1992

1990 -luvun alkuvuosina seuran vastuhenkilöksi ja sitten myös puheenjohtajaksi valittu Juhani Outinen kertoo, millaisia tehtäviä tanssiseuran luottamushenkilöillä oli siihen aikaan. Kerhon toimintaan hänet veti poikansa Jannen tanssiurheiluharrastus.

Kuva. Juhani ja Janne Outinen

Aloitin puheenjohtajana 1992 kun kerhossa tarvittiin apuvoimia järjestämään seuran asioita. Samalla mukaan tuli muitakin lasten vanhempia johtokuntaan. Seuran toiminta alkoikin kasvamaan, kun järjestäjävoimaa oli saatu lisää. Oma poikani Janne aloitti tanssimaan kilpaa vuonna 1991 ja se tietysti veti minutkin talkoomiehenä alun perin mukaan.

Terpsikerhon puheenjohtajana toimiminen oli jännittävää. Vaikka en tuntenut lajia, niin ympärilläni oli hyvä tiimi. Pyykkösen Timo hoiti valmennuksen oman ryhmänsä kanssa. Tämän johdosta joka päiväiset rutiiniasiat pyörivät hyvin ja johtokunnan tehtäväksi jäi vahvistaa toiminnan raameja mm. harjoituspaikkojen osalta.

Johtokunta teki hyvissä ajoin kilpailuanomukset ja kisoja saatiin pari kertaa vuodessa. Kisojen järjestämisessä oli tärkeää pitää ohjekset tiukasti käsissä, koska niiden läpivieminen vaati monia yksityiskohtia. Jos oli SM-kisoista kyse, niin pelkästään tiedottaminen ja ennakkomarkkinointi oli työllistävää. Etukäteen oli varmistettava kisapaikka ja hotellivaraukset paikalle tuleville tuomareille ja pareille. Voisi arvioida jälkikäteen, että meille kehittyi kisojen osalta hyvä tiimi, jossa yksi hoiti tuomariston, yksi ilmoitusten vastaanottamisen, jotkut mainostaulujen levittämisen alueelle ja kisapäivien lähestyessä paikalle haettiin nopea monistuskone kisatulosteiden tekemiseen joitakin asioita mainitakseni. Käytännön järjestelyjä kisapäivänä oli toinen työvaihe esim. kahvio, järjestysmiehet. Näin keräsimme seuralle toimintavaroja, kun kaikki tehtiin talkootyönä.

Kerhon harjoitustiloina olivat siihen aikaan Kouvolan kaupungin omistamat liikuntatilat. Kun sopivien harjoitusvuorojen saaminen oli kuitenkin taiteilua, niin toive omien tilojen saamisesta oli koko ajan esillä. Puheenjohtajan tehtävässä joutui myös koko ajan miettimään, mistä seuralla saataisiin riittävästi tuloja menojen kattamiseen. Ehdotinkin silloin lavatanssikurssien pitämistä, joita seuran parit voisivat vetää.

Toivon lajille onnea. Menestyvän seuran edellytys on sekä uusien harrastajien että vahvojen tukijoiden yhteistyö. Juhani Outinen

Kuva. Juhani Outinen haastateltavana seuran historiikkiin Leena Gardemeisterin ja Seija Systän toimesta kesällä 2018

Seura täyttää 25 – vuotta

Vuosi 1993 oli myös seuran 25 – vuotisjuhlavuosi ja sen johdosta seura järjesti kymppitanssin SM-kisat Mansikka-ahon parketilla Kouvolassa. Kouvolan Sanomiin haastatellun Terpsikerhon taloudenhoitaja Markku Tuominen uskoi seuran selviävän kisoista taloudellisesti kunnialla, vaikka näin suuren tapahtuman järjestämisessä on aina omat riskinsä. Kisabudjetti on noin 60.000 markkaa ja suurimman osan haukkaa ulkomaisten tuomareiden matkakulut. Kaikkia kerholaisia varmasti lämmitti tanssinopettaja Veikko "Vekarias" Niemelän onnittelut juhlivalle seuralle. Olihan hänen panoksensa ollut suuri kerhon käynnistämisessä.

Kuva. Terpsikerhon viiri

Vuonna 1993 seuraan kuului 149 jäsentä, joista junioreja 59. Seuralle suunniteltiin ja painatettiin oma standardi juhlavuoden kunniaksi ja juhlakilpailuissa muistettiin seuran entisiä puheenjohtajia ja muuten ansioituneita henkilöitä ojentamalla heille seuran viiri. Viirin olivat vastaanottamassa: Veikko Niemelä, Martti Toukoaho, Liisa Kultanen, Seppo Peippo, Heimo Sihvola, Leena Gardemeister, Hannu Tapiola, Jaakko Koivisto ja Timo Pyykkönen. Kilpailuihin osallistuminen oli vireää ja seuran parit esiintyivät runsaasti vuoden aikana. Seuran oma lehti Terpsikerholainen ilmestyi 4 kertaa vuoden aikana. Seura teki juhlavuonnaan yli 35.000 markan ylijäämän.

Tanssinharrastajat ovat aina olleet lavoilla ja tavatessaan reissun päällä kuin yhtä ”perhettä”. Jokainen Terpsikerholainen taitaa muistaa kuka juuri hänet itsensä veti seuran toimintaan mukaan. Annetaan Marja-Leena Joukaisen kertoa, miten se hänen kohdallaan kävi.

”Ensimmäiset kosketukset Terpsikerhoon taisivat olla kotiteollisuuskoululla Utinkadulla, Kaunisnurmen koululla ja Anssin Fitnesskellarissa. Ohjaajina olivat Pyykkösen Timo ja Karjalaisen Taina. Kävin ainakin bailatinossa, lavatanssiharkoissa sekä yritin myös opetella argentiinalaista tangoa. Tuohon aikaan ei ollut toimivaa parinvaihtoa, joten edistymisen ei ollut kehuttavaa.

Kilpatanssiharkkoihin minut houkutteli jollain lavareissulla Tuomisen Helena. Yritimme keksiä, mistä löytyisi pari - eipä se helppoa ollut. Päätin kuitenkin kokeilla tekstiviestiä - ja se onnistui. Syyskausi harjoiteltiin kerran viikossa ahkerasti, ensin pari tuntia kerraten edellisen kerran asioita ja sitten uudet asiat Helenan ohjauksessa. Tuohon aikaan Terpsikerhon tanssisali oli Kouvolan keskustassa.

Mutta hyvin alkanut harjoituskausi päättyi vuodenvaihteessa kyyneliin, toinen nainen vei parini:'. Kevätkauden aikana kävin satunnaisesti harjoituksissa, mutta siihen kilpatanssiharrastus jäi.

Mutta lavatanssi on edelleen mukana kuvioissa, toivottavasti vielä pitkään. Saa hakea;)."

Marja-Leena Joukainen

Vielä vuonna 1997 kerhon toiminta oli hyvin laajaa. Seura järjesti valtakunnalliset tanssiurheilukilpailut 16.11.1997 Lyseon liikuntahallilla Kouvola. Kaikkiaan 36 suomalaista tanssiseuraa oli ilmoittanut kilpailuun 165 paria mukaan. Terpsikerhossa oli toimintavuonna 67 jäsentä ja kilpailevia pareja 23. Menestystä saavuttivat mm. t:s SM 10 tanssissa Janne Outinen ja Outi Partanen sekä pyörätuolitanssissa Reino Laapotti ja Johanna Pokki SM kakkosina, he myös edustivat Suomea Ruotsissa pidetyissä EM-kisoissa Suomen kakkosparina. Seuran parit esiintyivät runsaasti vuoden aikana. Esiintymiset jakaantuivat ilmaisiin hyväntekeväisyys ja PR esiintymisiin ja maksullisiin esiintymisiin.

Kasvattajaseura

1998 toimintakertomuksesta käy esille, että seuran tavoitteeksi oli asetettu olla esimerkillinen kasvattajaseura, jossa tanssijoilla on mahdollisuus kehittyä kansalliselle huipulle kilpailutoiminnassa, sekä paikallisesti lisätä tanssiurheilutoimintaa, kasvattaa osallistujia esimerkilliseen käyttäytymiseen ja toisten huomioonottamiseen. Johtokunta kokoontui ko. toimintavuonna 15 kertaa puheenjohtaja Timo Pyykkösen johdolla. Seuran saliharjoitteluvuoroista Korian varuskunnan entisestä sotilaskodista luovuttiin kalliin vuokran takia keväällä ja loppuvuodesta 1998 mietittiin jälleen salia, kun lyseon salit menivät remonttiin. Harjoituksia ja ryhmiä pidettiin tällöin mm. Lyseon lukiolla, Kankaan koululla, Kouvola talolla, Viialan koululla, Vahteron koululla, Kuntotalolla, Sotilaskodissa, Kasinolla ja Squash clubilla.

Kuva. KS 26.3.1992 kertoo Kouvolan Sivistys- ja Urheilutalo Säätiön Janne Outiselle myöntämästä stipendistä

Yhdistyksen toimintakertomuksia lukiessa voi havaita kuinka aktiivista ja vilkasta 90-luvun vuodet Terpsikerhossa olivat. Lähes vuosittain isännöitiin joko valtakunnallisia tai aluekilpailuita, joihin kutsuttiin myös ulkolaisia tuomareita. Valmennustoiminnassa tukeuduttiin samalla tavalla vieraileviin tuomareihin ja tehtiin omaa kasvattajaseuratyötä tukemalla taloudellisesti niitä pareja, jotka vastavuoroisesti vetivät seuran ryhmiä tai ohjasivat henkilökohtaisesti alaluokan pareja.

Harrastustoiminta erikoistuu (1998 – 2007)

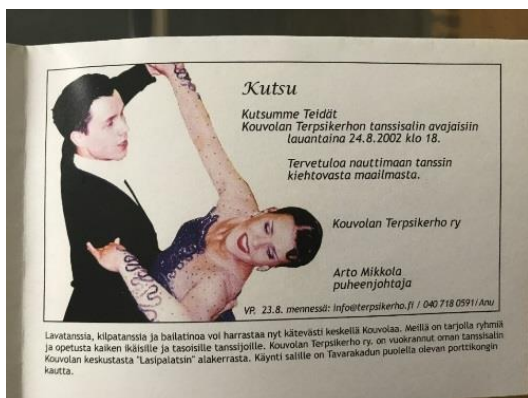
Voisi sanoa, että 2000-luvulle Terpsikerhossa tultiin edelleen hyvällä nosteella. Toimintavuonna 2001 jäsenmäärä oli 116. Seuran valmentajavoimat lisääntyivät, kun Anne ja Ilkka Sarpola suorittivat kilpatanssin seuravalmentajakurssin. Seura järjesti valtakunnalliset kilpailut 8.9.2001 Kausalan Ravilinnassa. Seuran parit osallistuivat 32 kilpailuun eri puolilla Suomea ja kilpailevia pareja oli 10. Esiintymisiä pareilla oli runsaasti. Mainittakoon mm. helmikuussa 2001 järjestetyt Häämessut ja kesäkuussa litin-Tiltu juoksun. Seuran järjestämiin latinalaistanssien kesäleiriin osallistui 50 paria.

Kuva. Terpsikerhon logo vuonna 2010

Omat tilat Manskille

Tärkein asia vuonna 2002 oli, että seura sai vuokrattua käyttöönsä omat tilat Manskilta. Tämä toi paljon eloa ja uutta voimaa seuran toimintaan. Valtakunnalliset tanssikilpailut järjestettiin 15.9.2002 Lyseon liikuntahallilla. Kilpatanssipuolella opetusvastuun otti kilpa- ja seuratanssiopettaja Taina Karjalainen. Seuran parit käyttivät myös ammattilaisvalmentajia ja heitä vierailikin Kouvolassa vuoden aikana 20 kertaa. Kesäleirin vetäjinä toimivat Juha Leskinen ja Helena Ahti-Hallberg. Leirille osallistui 28 paria ympäri Suomea. Kurssitarjontaa laajennettiin ja tarjolla oli tavallisten lisäksi mm. Breakdance-kurssi, salsa-kurssi ja Boogie-Woogie kurssi.

Kuva. Kutsu Kouvolan Terpsikerho ry:n uusien tilojen avajaisiin vuonna 1992

Seuran puheenjohtajana toimi Arto Mikkola ja vuosikokous saatiin pitää 27.3.2003 seuran omalla tanssisalilla. Jäsenmäärä oli kasvanut 169 ja valtakunnalliset tanssikilpailut järjestettiin 11.1.2003 Lyseon liikuntahallilla. Samana vuonna Terpsikerhon parit osallistuivat 30 kilpailuun ympäri Suomea ja kilpailevia pareja oli toimintavuonna 16. Seura oli näkyvästi esillä koko vuoden, kun parit osallistuivat ahkerasti erilaisiin esiintymisiin. Kilpatanssin opetusvastuu siirtyi kilpa- ja seuratanssivalmentaja Taina Puujalalle. Tammikuussa järjestettiin vakiotanssileiri ja heinäkuussa latinaistanssileiri Kouvolassa. Seuran virkistystoiminnasta mainittakoon yhteinen kesäretki Helsinkiin, jossa käytiin tutustumassa mm. Eduskuntataloon.

Taitekohta

Vuosi 2004 oli jonkinlainen taitekohta. Valtakunnalliset kilpailut järjestettiin Kuusankosken Urheilutalossa 31.1.2004 ja talkooväkeä saatiin kisojen järjestelyyn mukaan suuri määrä. Kuitenkin seuran johtaminen ajautui vuonna 2004 kriisiin ja siitä seurasi elokuussa johtokunnan osittainen vaihtuminen.

Kuva. Vuoden 2006 10SM-kilpailuissa Terpsikerhon menestyneet parit (Anu Peltosen albumi)

Ehkä näistä seuran sisäisistä ongelmista johtuen, tietoa joistakin toimintavuosista oli vaikea löytää. Kuitenkin on varmaa, että seura järjesti vuonna 2007 valtakunnalliset tanssiurheilukilpailut 13.1.2007 Lyseon liikuntahallissa Kouvolassa. Samassa paikassa kuin useat muutkin samanlaiset kilpailut.

Kouvolan Sanomat kirjoitti 2.4.2006 tanssin saamasta uudesta suosiosta. Jutussa tanssinopettaja ja kilpatanssija Ilkka Sarpola sanoo odottavansa monen muun lailla, että tanssi lähtee uuteen nousuun television Tanssii tähtien kanssa -ohjelman mukana. Hänen mukaansa ohjelman vaikutus näkyy jo alkeiskurssien täyttymisessä.

Terpsikerhon parit ovat koko sen toiminta-aikana esiintyneet paljon erilaisissa tilaisuuksissa. Tässä ei suinkaan kattava, mutta suuntaa antava lista erilaisista esiintymispaikoista vuonna 2006:

- TT:n ystävän syntymäpäivät

- Kouvojen ottelu
- Muodin yö
- K:n Iso-Mummon 90 vuotisjuhlat
- Kulttuuri- ja sivistyssäätiön apurahajuhla
- Äitienpäivälounas Upseerikerholla
- Kouvolan Liiketalouden instituutin päättäjäiset
- Enson eläkeläisten kesäpäivä
- Käpylän palvelutalo
- Taiteiden yö ja lisäksi monta muuta syksyn 2006 tilaisuutta.

Terpsikerhon selkäranka on aina olleet henkilöt, jotka ovat kouluttautuneet ohjaajiksi. Helena Tuomisella on kokemusta tanssin ohjaamisesta niin Mikkelissä kuin Kouvolassa. Annetaan Helenan kertoa itse:

”Muutin Kouvolaan 2005 Mikkelistä. Olin ollut Mikkelin urheilutanssijoiden johtokunnassa 5 vuotta ja kävin sinä aikana jo ohjaaja-valmentajakoulutukset sekä tanssin silloin kilpaa. Kun muutin Kouvolaan aloin tanssimaan lahtelaisen parin kanssa ja pyysin luvan harjoitella Terpsikerhon tiloissa. Käytimme myös ammattilaisvalmentajia Kouvolassa. Lopetin kilpatanssimisen 2007 ja jäin aktiivisesti toimimaan Terpsikerhossa ja samalla tulin valituksi seuran puheenjohtajaksi.

Järjestötoiminta on ollut aina lähellä sydäntäni ja erityisesti halusin ylläpitää hyviä toimintatapoja seuran toiminnassa. Tietysti seuran talouden lisäksi. Kilpailuja järjestettiin kerran vuodessa. Niissä tehtäväni oli hankkia palkinnot. Ohjasin monta vuotta junioreiden ja aikuisten alkeis- ja jatkoryhmiä. Mieluinen tehtävä minulle oli saattaa pari ensimmäisiin kisoihinsa ja samalla kilpailu-uran alkuun. Edustin seuraa myös Suomen Tanssiurheiluliiton kokouksissa.

Toimintaa hankaloitti hiukan, kun kaikki johtokunnan jäsenet eivät aina päässeet paikalle. Se vaivasi minua, koska olin kovin sitoutunut seuran toimintaan ja halusin kaikin tavoin kehittää sen toimintaa myös sisällöllisesti. Laji on antanut paljon. Yhtenä merkittävänä antina pidän Tanssiurheiluliiton valmentajakoulutusta ja mahdollisuutta tavata Suomen huippuvalmentajia. Seuran omat valmentajat pääsivät mukaan ammattilaisten valmennuksiin, kun niitä Kouvolassa järjestettiin.

Kun Terpsikerhon toiminta jäi, olen jatkanut tanssin harrastamista lavoilla. Opetan edelleen lavatansseja Etelä-Savossa ja tuon kursseilla hyvän tanssin käytäntöjä, jotka ovat peräisin omalta kilpauralta. Seuraan Terpsikerhon toimintaa ja ikäväkseni olen todennut kilpatanssiparien vähentyneen. Kehitys näyttää olevan sama muuallakin. Onneksi saan seurata tyttärentoikani kilpatanssiharrastamista Oulun Telemark-tiimissä ja käyn aina katsomassa tanssiurheilukisoja niiden ollessa sopivalla etäisyydellä.” (Helena Tuominen)

Kuva. Helena Tuominen Terpsikerhon puheenjohtaja vuosina 2007 – 2010

Tanssiskaala kasvaa (2008 – 2018)

Vuosi 2008 oli seuralle jälleen juhluvuosi ja sen kunniaksi seura muisti pitkään toimineita seuran toimihenkilöitä. Tanssiurheiluliiton 30-vuotis kunniamerkki (hopeamerkki) anottiin Timo Pyykköselle ja 20-vuotis kunniamerkit (pronssimerkki) Ilkka Sarpolalle ja Kirsi Iiskolalle. Keväällä 5.4.1998 järjestettiin SM Latin 2008 Mansikka-ahon liikuntahallissa. Pikkujoulujen sijasta järjestettiin yleisölle ilmainen joulunäytös Lyseon lukion liikuntahallilla 14.12.2008. Jäseniä seurassa oli toimintavuonna 110 ja kilpailevia pareja 15.

Kuva. KS 4.10.2016 valmentajana Jonna Pitkänen

Seuran toiminnan kannalta on ollut elintärkeää, että harrastajista on oman uran kautta kasvanut myös alkeisryhmien ja alemmissa sarjoissa kilpailevien parien valmentajia. Ja harjoittelemista toki riittää. SM-kilpailut järjestetään vuosittain 12 – 13 vuotiaista Juniori I taitotason tanssijoista lähtien aina Seniori-luokkiin asti.

Terpsikerhon tavoitteena on ollut koko sen toiminta-ajan olla hyvä kasvattajaseura. Tätä tavoitetta tuki vuonna 2008 solmittu sopimus Kouvolan Terpsikerho ry:n ja Kymenlaakson Liikunta ry:n kanssa, joka liitti Terpsikerhon yhdeksi Pohjois-Kymenlaakson urheiluakatemia toimijaksi. Sopimuksella Terpsikerho sitoutui

järjestämään seuransa akatemiaan kuuluville urheilijoille lajiensa harjoittelumahdollisuuden seuran salilla työpäivinä tiistaisin ja torstaisin. Sen lisäksi seuran akatemiaurheilijoille tehtiin myös valmennusohjelma.

Vanhempien tuki on ollut aina tärkeää nuorille tanssinharrastajille. Parhaassa tapauksessa innostus tarttuu myös huoltajaan, kuten tässä Soile Liljan tarinassa kävi:

”Kouvolan Terpsikerhon kilpailutoiminta vakio- ja latina-laistanssien osalta on minulle tullut ensimmäisen kerran tutuksi, kun tyttäreni Jonna aloitti tanssiharrastuksen vuonna 2006 Hemmilän Laurin kanssa. Molemmat nuoret innostuivat lajeihin Tanssii tähtien kanssa ohjelman myötä. Tuolloin tanssitreenit olivat Kouvolan keskustassa Terpsikerhon salin sijaitessa Lasipalatsin alakerrassa. Ruokahalu kasvoi syödessä ja kannustavien valmentajien ja kilpailuvietin ansiosta nuorten tanssiharrastus kantoi useita vuosia. Vuoden pariksi heidät valittiin 2011. Jonna kuvaa Terpsikerhon ja valmentajien roolia tärkeäksi. Terpsikerholla luotu tanssipohja kantoi vielä vuosia muissakin seuroissa ja uusien pariin kanssa aina vaan vaativammalle tasolle, kunnes abivuonna 2014 kilpaileminen loppui. Jonna on iloinen, kun ehti vielä ennen opintojen perään muuttamista opettaa pieniä kilpatanssin aloittelijoita Terpsikerholla ja toivoo, että on voinut siirtää eteenpäin sitä samaa kipinää kuin mitä itse valmentajilta aikanaan sai. Tanssivuodet jättivät elämään ihmisiä ja muistoja ja kontakteja, jotka kulkevat mukana, vaikka tanssi ei enää olekaan samansuuruinen osa elämää.

Puolisoni Arin kanssa olemme tavanneet tanssilavalla ja vuonna 2012 aloimme kilpailemaan Rock’n swing lajeissa Kotkan Hyrrissä. Vuoden 2015 aikana meidän valmentajakuvion muuttuessa oleellisesti aloimme tanssia omia treenejä Terpsikerhon salilla, joka meille korialaisina olikin logistisesti tosi helppo vaihtoehto. Lisäksi vaikutuksen teki Terpsikerhon Kymin tehdasalueelle remontoidut salit, joissa usean salin kokonaisuudesta löytyi hyvin tilaa. Tutustuimme muihin terpsikerholaisiin ja tanssijoihin ja näin ollen olikin luontevaa vaihtaa edustusseuraa vuonna 2017 vuoden alusta Kouvolaan. Heti ensimmäisen vuoden päätteeksi seura valitsi meidät vuoden pariksi. Paikkaamme seurassa olemme koettaneet lunastaa mm. ohjaustoimintaan osallistumalla. Rock and Swing lajien puolesta puhumme mielellään ja olemme tuoneet tullessamme myös seuran ulkopuolisia valmentajia, omien lajiensa huippuja, valmentamaan Buggia ja Boogie Woogieta. Seura on ollut vastaanottavainen uusille ideoille. Mm. kisaryhmän käynnistäminen ja uusien kilpailijoiden houkutteleva RS lajien pariin otettiin hyvin vastaan ja parissa vuodessa lajien kilpailijamäärä on kasvanut useisiin pareihin. Seuran lilat hupparit päällä on kilpailuiden seuraesittelyssä ollut parhaimmillaan seitsemän Rock and Swing kilpapia ja siinä joukossa on hienoa edustaa.

Tanssiseuratoiminnassa kaikkien kilpailulajien huomiointi ja tasapaino on tärkeää. Aktiivisten toimijoiden joukko ei koskaan ole liian suuri. Tila ja talouskysymykset mietityttävät aina ja junioritoimintaan pitäisi pystyä panostamaan entistä enemmän. Kouvolan Terpsikerholla tänään 18.7.2018 näiden asioiden suhteen ollaan hyvällä mallilla ja kaikkein parasta on, että siihen ei tuudittauduta, vaan uutta alkavaa kautta katsotaan uusin silmin.”

Soile Lilja

Kuva. Kouvolan Sanomat kertoo Kirkkopäivien ohjelmasta 2015.

Seura kunnostautuu kilpailuiden järjestäjänä. Tässä esimerkkejä:

- Alueelliset Tanssiurheilukilpailut 10.1.2009 Lyseon lukion liikuntahallissa Kouvolassa.
- Tanssiurheilun GP-kilpailut 8.5.2010 Lyseon lukion liikuntahallissa Kouvolassa. Isot kilpailut jossa 155:stä parista puolet oli juniori 2 ja nuorisoluokan edustajia.
- Tanssiurheilukilpailut 15.1.2011 Kuusankosken urheilutalolla.
- Tanssiurheilun GP-kilpailut 28.1.2012 Lyseon lukion liikuntahallissa Kouvolassa. Mukana 153 paria ja koko päivä tiiviisti kilpaillen.
- Tanssiurheilukilpailut 26.1.2014 Valkeala-talolla
- Tanssiurheilukilpailut 22.3.2015 Kouvolan Kuntotalolla
- Tanssiurheilun GP-kilpailut 3.9.2016 Lyseon liikuntasalissa. Näissä Kouvolan GP-kilpailuissa uutena asiana oli yhteistyö Kymenlaakson ammattikorkeakoulun kanssa. Oppilastyönä tehdyt tehtiin käsiohjelma, julisteet ja salin somistus. Kilpailuihin ilmoittautui 125 paria ja osallistui 80 paria
- Latin & Swing kilpailut 4- - 6.11.
- Rock 'n' Swing -kilpailut 26.11.2016 Korian monitoimitalolla.

Tanssiurheilun GP-kilpailut vuonna 2010

Vuonna 2010 järjestyt GP-kilpailut (8.5. Lyseon Lukion liikuntahalli) voi nostaa esimerkiksi siitä kuinka paljon yhden tanssikilpailun osalta on järjestettävää. Tässäkin kilpailussa tuomarit tulivat Saksasta, Tanskasta ja Suomesta. Oli kilpailunjohtaja (Pirjo Puroharju-Koskinen), tietysti kilpailijat, juontaja, oli järjestetty kahvio, ruokailu, erillinen lämmittelysali, tanssitarvikemyyntiä, kenkätarkastus ja paikalla oli ensiapuvastaava. Kilpailun tulokset luvattiin päivittää kerhon nettisivuille ja tulospalvelimelle. Ja jotta kilpailu saatiin myös taloudellisesti vietyä läpi, oli hankittu kannatusilmoituksia ja tukea eri tahoilta ja yrityksiltä.

Käsiohjelmassa kerrottiin yleisölle, että Grand Prix – kilpailujen eli GP-kilpailujen perusteella laaditaan paremmuusjärjestys eli rankinglista. Kouvolan GP-kilpailuissa voi saada rankingpisteitä erikseen vakio- ja latinalaistansseista. Oli tärkeää pärjätä tällaisissa kilpailuissa, koska edustusparit kansainvälisiin arvokilpailuihin valitaan kullakin valintahetkellä olevan rankinglistan mukaan. Tärkeintä meille kouvolaalaisille varmaan oli, että seuran omiakin pareja oli kilpailussa mukana!

Urheiluseuroille junioritoiminta on todella tärkeää ja tanssia se koskee erityisesti, koska opittavaa on paljon ja taitotasoja saavutetaan pitkän harjoittelun ja kilpailuiden jälkeen. Hyvä esimerkki nuoresta sinnikkäästä parista oli sisarukset Eemeli ja Oona Karttunen, joiden tarinasta Kouvolan Sanomat kertoi 16.1.2011. Silloin Eemeli 13 vuotta ja Oona 12 vuotta kertoivat harrastaneensa tanssia jo kuusi ja puoli vuotta. Takana oli voittoja ja muita mitalisijoja, muun muassa kaksi kolmossijaa joukkue-SM-kisoista.

Kuva. Oona ja Eemeli Karttunen hyvin onnistuneiden kisojen jälkeen (Kouvolan Sanomat 16.1.2011)

Vuosi 2011 oli Tanssiseura Kouvolan Terpsikerholle muistorikas monin tavoin. Kuusankoskelle Kymin Ruukin tiloihin saatiin vuokrattua omat valoisat harjoitustilat, jonka johdosta useampi ryhmä saattoi harjoitella samaan aikaan. Tilojen käyttöönotto vaati tietysti paljon talkootyötä silloisilta seuran aktiiveilta ja siitä vielä kaunis kiitos heille näin jälkikäteen.

Kuva. Tanssisali: Kymin tehdasalue, Ruukinportti, Kuusankoski

Vuonna 2016 jäseniä oli 55 ja kunniajäseniä 7 kpl. Vuoden aikana seuran rock'n'swing - tanssien kilpailuparit aloittivat käymään kilpailuissa, menestyksekkäimpänä parina Mikke Tilli ja Sini Kiiveri, lajeinaan fusku ja bugg. Seura osallistui Ankkapurhan kulttuuripuiston kesäavajaisiin 14.5. Ohjelmassa oli tanssinohjausta ja pieni esitystuokio, mukana Elmo Nieminen ja Piia Nordberg. Tanssileirejä järjestettiin seuraavasti: Latin & Swing leiri kesäkuussa sekä Maria Ylösen ja Yusniel Socarraksen salsaleiri lokakuussa.

Terpsikerho-aika voi alkaa myös kesätöistä. Heini Ahtiaisen tarina tässä alla on kannustava esimerkki nuorille:

"Vuonna 2011 pääsin ensimmäisen kerran kesätöihin Terpsikerholle, tanssinopetuksen pariin, pitämään muutamia kesäkursseja lavatanssien muodossa. Ensimmäisellä valssitunnilla taisi olla vain muutamia oppilaita, viejiä oli 3 ja seuraajia 2. Olinhan kuitenkin tälle alueelle melko tuntematon nimi, iältään vaan 21-vuotias tanssinopettajaopiskelija Oulun ammattikorkeakoulusta. Kuitenkin tanssinopetuksen ohjaaminen poiki myös seuraavalle kesälle töitä ja vähitellen ihmiset löysivät tiensä uskaltaen kesätunneilleni.

Valmistumisen jälkeen kesällä 2013 Kouvolan Sanomien lehtileikkeen myötä, tanssisalille alkoi tulla tanssista kiinnostuneita ihmisiä. Tanssinopetustyötä jatkaessa kesätöistä syyskaudelle, väki näytti olevan tyytyväinen opetukseeni ja harjoittelivat hymyssä suin uusia askeleita ja kehonkäyttöä. Nyt 5 vuotta myöhemmin, myös nuo ensimmäisilläkin tunneilla olleet ihmiset jaksavat edelleenkin harjoitella aktiivisesti tanssiharrastuksensa parissa ja kehittää vienti-seuraamistaan, ja uusiakin tanssiharrastajia ilmestyy!

Olen ollut siis mukana ohjaustoiminnassa (Soololattarit, lindy hop, salsa, lavatanssit sekä rock'n'swing-kisaryhmä) ja seuran hallituksessa. Niin kilpatanssikisoja kuin rock'n'swing-kisoja on tullut järjestettyä menneinä vuosina sekä toimittua tapahtumien juontajana sekä tapahtumien järjestelijänä puuhanaisesti.

Mitä tämä seura on minulle antanut jäsenenä, ohjaajana ja tanssinharrastajana? Ehdottomasti niitä iloisia ja lämpimiä tapaamisia muiden samanhenkisten kanssa! Olen tavannut uusia mahtavia ihmisiä ja päässyt tutustumaan heihin. Vaikka arkipäivät ovat joskus olleet rankkoja, niin aina se yksikin salille tuleva hymyilevä ja innokas tanssija on saanut omankin mielen paremmaksi. Ja vaikka itse olen pääasiassa ollut se opettava puoli, niin kyllä minäkin opin melkein joka tunnilla jotakin suoraan oppilailta, esimerkkinä mikä toimii ja mikä ei! On mahtava seurata seuramme tanssijoiden kehitystä ja olla osa tuota prosessia. Kaikista kiitollisin olen siitä, kun kuulen, miten opetukseni on auttanut saamaan onnistumisen kokemukset opetettavasta tanssilajista. Kiitollinen olen myös siitä, miten tämä hieno harrastus on yksilöitä auttanut, niin henkisesti kuin fyysisestikin!”

Heini Ahtiainen

Askeleet toivat takaisin

KOUVOLA | Heini Ahtiainen opiskeli Oulussa tanssinopettajaksi – ja palasi Kouvolaan töihin.

KATARIINA HAKANIEMI

Heini Ahtiainen oli 17-vuotias, kun hän lövi ensimmäisen kerran lavatanssissa. Paikka oli Tirvan lava ja vuosi 2007.

Hän innostui lavatansseista kerästä. Lavalla oppi uutta, aisti mukavan yhteishengen ja kuuli kaupan päälle kelpo musiikkia.

Parkeetillekin pääsi heti kätehtelyssä, oltiin hän nuori tyttö ja uusi kasvo konkareiden joukossa.

– Herrasmiehiä oli onneksi paikalla, Ahtiainen sanoo ja hymyilee.

Hän oli harrastanut paljon tanssia jo aikaisemmin, lähinnä balettia. Liikunta monissa muodoissaan oli Ahtiaisen muutenkin tuttua.

Mutta vasta ensi kosketus lavatanssiin herätti hänessä ajatuksen: ehkä tanssista olisi jopa ammatiksi?

KESÄKUUN 2013 Heini Ahtiaisenella on taskussaan tuore todistus tanssinopettajan pätevyyydestä. Hän valmistui ammattinsa tähtänä keuhkain Oulun seudun ammattikorkeakoulusta, suuntautumisvaihtoehtona paritanssit.

Neljä vuotta lämmenhienisessä – vaikkakin talvella hyttävän kylmässä – merenrantakaupungissa vierähti lopulta nopeasti. Vuosiin mahtui ruuun muassa opintomatka Kuubaan.

Paluu Kouvolaan oli Ahtiaisen

le helppo, sillä kaupungissa asuu paitsi perhettä myös paljon ystäviä. Oulussa kilpailu tanssinopettajan vakansseista olisi sitä paitsi kovempaa kuin Kouvola.

– Minusta tuntuu, että täällä on tilaa vielä yhdelle tanssinopettajalle. Tämän kokoisessa kaupungissa pitää olla vaihtoehtoja. Sitä paitsi jokainen tanssinopettaja tuo oman mausteensa opetukseen, Ahtiainen sanoo.

Hänen omia valtrejaan ovat reppöisyys ja hyvä meininki tunneli. Hän on saanut kiitosta myös hyvästä huumorintajusta ja selkeistä perusteista.

Tällä hetkellä Ahtiainen opettaa paritansseja Terssikerhossa Kuusankoskella, jossa hän on vaikuttanut jo parina aikaisempainakin suuna.

– Nyt jatkan siellä myös syksyllä.

TELEVISION lukuisat tanssiohjelmat ovat tehneet tanssikulttuurille hyvää. Olipa genre mikä hyvänsä, taitavia tanssijoita arvostetaan.

Ahtiainen on huomannut, että yksi uudet nuoret tanssijat pyörittelevät tanssilavoilla kessisiin.

Hänen mukaansa lavatansseissa käyminen aletaan nähdä sallittuna harrastuksena usein vasta parikymppisenä, kun reinivuodet ovat ohi eivätkä kavereiden kommentit enää heikauta.

Kyllä minullekin aikanaan heikotettiin, kun aloin käydä lavoilla,

mutta en välittänyt.

Ilman tanssia Ahtiainen olisi jäänyt paljosta paitsi.

– Tanssi on antanut minulle tiiviin ystäväporukan, fyysisistä kuntoa, hyvää mieltä, luovuutta ja paljon uusia kokemuksia.

”

Jokainen tanssinopettaja tuo oman mausteensa opetukseen.

HEINI AHTIAINEN

NUORI AMMATTILAINEN

- Heini Ahtiainen on syntynyt Kouvolaan 1990.
- Hän kirjoitti ylioppilaaksi Kouvolaan yhteiskoulun lukiosta 2009.
- Ahtiainen opiskeli 6–19-vuotiaana Kouvolaan balettikoulussa.
- Hän oli mukana myös Kouvolaan teatterin Maan päällä paikka yksi on -näytelmässä avustajana 2003.
- Valmistunut tanssinopettajaksi (amk) 2013.

LAVATANSSIOPPIA HEINILTÄ

- Perustanssit eli sylitanssit: foksi, valssi, tango, humppa.
- Kansantanssiin pohjautuvat: jenkka, polkka, masurikka.
- Lattarit: rumba, cha cha, salsa, samba, jive.
- Swinglajit: fuskku, lindy hop, bugg, boogie woogie.
- Uusia lajivaihtoehtoja: west coast swing ja argentiinalainen tango.

Heini Ahtiainen opetti tilastalittana foksia lavatanssien alkeisjatkokurssilaisille Kouvolaan Terssikerhossa. Tässä opastusvuorossa on Päivi Näkki.

Kuva. Kouvolaan Sanomat elokuussa 2013

Tanssiurheilu harrastuksena

Kilpatanssin harrastamisen voi aloittaa heti kun keskittymiskyky riittää 45 minuutin harjoitteluun, nuorimmat harrastajat ovat olleet nelivuotiaita. Yläikärajaa kilpatanssissa ei ole. Kilpatanssissa kilpaillaan aina saman taitotason omaavia kilpakumppaneita vastaan eli kilpailutoiminnan aloittaminen on helppoa minkä ikäisenä tahansa. Kilpatanssin taitoluokkiin perustuva kilpailusysteemi on tasapuolinen ja kannustava. Aloittavat tanssijat opettelevat perusteet ensin neljään tanssiin ja ensimmäisessä kilpailuluokassa (E) hallitaan jo kuusi

tanssia. Taitojen lisääntyessä mukaan tulevat kaikki kymmenen tanssia. Kun tanssija saavuttaa C-luokan, hänellä on jatkossa mahdollisuus valita, tanssiiko vain vakio- tai latinalaistansseja. Senioriluokissa (yli 35-vuotiaat) on mahdollisuus tähän valintaan heti ensimmäisestä kilpailuluokasta lähtien. (Lähde: Suomen Tanssiurheiluliitto ry:n esite)

Tanssiurheilu on musiikkiliikuntalaji, jota voi harrastaa sekä kilpa- että kuntourheiluna. Se on monipuolinen liikuntamuoto, jossa joudutaan käyttämään jokaista lihasta ja jäsentä. Sen harrastaminen sopii kaikenikäisille ja -kokoisille. Se on koko perheen yhteinen harrastusmuoto. Laji ei vaadi aloittelijalta kalliita erikoisvarusteita. Innokas mieli ja positiivinen asenne riittävät aluksi.

Tanssiurheilu yhdistää parhaimmillaan fyysisen suorituksen, näyttävyyden ja viehkeyden elementit, jotka yhdessä musiikin kanssa tarjoavat tanssijalle ja katsojalle kokemuksen, jollaista ei muun urheilunalalta voi löytää. Tanssiurheilu on miehen ja naisen maailma, jyrkästi rooleihin jakautunut suoritus, joka kuitenkin edellyttää yhteispeliä täydellisimmillään. Se on valsin pehmeyttä ja nyansseja, eteläamerikkalaista tulta ja tulikiveä.

Kuva. Kouvola Sanomat 12.9.2014

Terpsikerholainen – lehti avaa vuonna 1985 kilpatanssin arvosteluperusteita seuraavasti:

Arvosteluperusteista tärkeimmät ovat tahti ja perusrytmi. Pari, joka toistuvasti jonkun tanssin aikana tekee virheitä niiden suhteen, sijoitetaan ko. kilpailun viimeiseksi.

Muita arvosteluperusteita ovat tärkeysjärjestyksessä liikeradat, vartalolinjat ja jalkatekniikka.

Arvostelussa käytetään ns. skating- eli luistelusysteemiä. Kukin tuomari antaa parhaaksi katsomalleen parille sijaluvun 1, toiseksi parhaalle sijaluvun 2, jne. Arvostelu perustuu ns. majoriteettiin eli pari, joka on saanut enemmistön esim. sijalukuja 1, on voittanut koko tanssin. Eniten tansseja voittanut pari voittaa koko kilpailun. (Terpsikerholainen 1/1985)

Pyörätuolitanssi

On pyörätuolissa ja pyörätuolia tanssivälineenä käyttäen tapahtuvaa tanssiliikuntaa, jossa pyörätuolissa oleva liikkuu tuolillaan musiikin mukaan. Tuoliliikkeiden lisäksi tanssija käyttää ylävartaloaan ja käsiään musiikin ja tanssin luonteen kuvaamiseksi. Pyörätuolitanssijan osuus on yhtä merkittävä kuin pystytanssijankin. Tersikerhon edustus pyörätuolitanssissa on ollut vahva, kuten seuraava kuva kertoo:

Kuva. Kouvolaalaispari Timo Pyykkönen – Tuuli Harju kilpailemassa maailman huipulla (KS)

Kuva. Timo Pyykkönen ja Tuuli Harju

Tanssiurheilun valtakunnalliset kattojärjestöt

Suomessa tanssiurheiluseurojen kattojärjestönä toimii Suomen Tanssiurheiluliitto ry. Se kertoo sivuillaan, että Tanssiurheiluliiton harraste- ja koulutustoiminnalla edistetään kulttuurisesti moninaisten eri väestöryhmien yhdenvertaisia mahdollisuuksia liikkua ja harrastaa tanssiliikuntaa, väestön hyvinvointia ja terveyttä, fyysisen toimintakyvyn ylläpitämistä ja parantamista, lasten ja nuorten kasvua ja kehitystä sekä kestävästä kehitystä tukevaa seura- ja kansalaistoimintaa.

Tanssiurheiluliiton kilpailutoiminnan tavoitteena on riittävien kilpailumahdollisuuksien takaaminen kaikille ikä- ja taitoluokille tanssilajista riippumatta. Kilpatansseihin perinteisesti kuuluvien latinalais- ja vakiotanssien rinnalle ovat nousseet suosituksi rock'n'swing tanssit. Ja koska tanssinharrastaja on moniruokainen niin perinteiset kansantanssitkin ovat opeteltavien listalla. Tekstin lopussa oleva tanssilajien lista ei ole tyhjentävä, mutta lukija voi miettiä mihin kategoriaan minkin tanssin laittaisi.

Terpsikerho on ollut alusta pitäen mukana valtakunnallisessa yhteistyössä. Erilaisten vaiheiden jälkeen Suomeen saatiin yksi tanssiurheiluseuroja edustava taho Tanssiurheilun Keskusliitto vuonna 1976, joka samalla hyväksyttiin Suomen Valtakunnan Urheiluliiton SVUL:n jäseneksi sekä kansainvälisen tanssiurheiluliiton jäseneksi. Tällä hetkellä Terpsikerholla on edustus myös Suomen Pyörätuolitanssiliitossa PYTLI ry:ssä.

Suomen Tanssiurheiluliitto ry:n myöntämät ansiomerkit

Suomen Tanssiurheiluliitto ry on vuosien varrella myöntänyt seuraavat ansiomerkit Tanssiseura Kouvolan Terpsikerho ry:n jäsenille:

2008	kultainen	Timo Pyykkönen
2008	hopeinen	Ilkka Sarpola
2008	hopeinen	Kirsi Iiskola
2012	hopeinen	Reino Laapotti (Terpsikerho)
2012	hopeinen	Anu Peltonen (Terpsikerho)
2012	hopeinen	Jukka Holopainen (Terpsikerho)
2012	pronssinen	Katja Ollikainen (Terpsikerho)
2012	pronssinen	Heli Karttunen (Terpsikerho)
2012	pronssinen	Anne Sarpola (Terpsikerho)
2012	pronssinen	Pekka Niskanen (Terpsikerho)
2012	pronssinen	Raili Niskanen (Terpsikerho)

Seuran toimihenkilöt

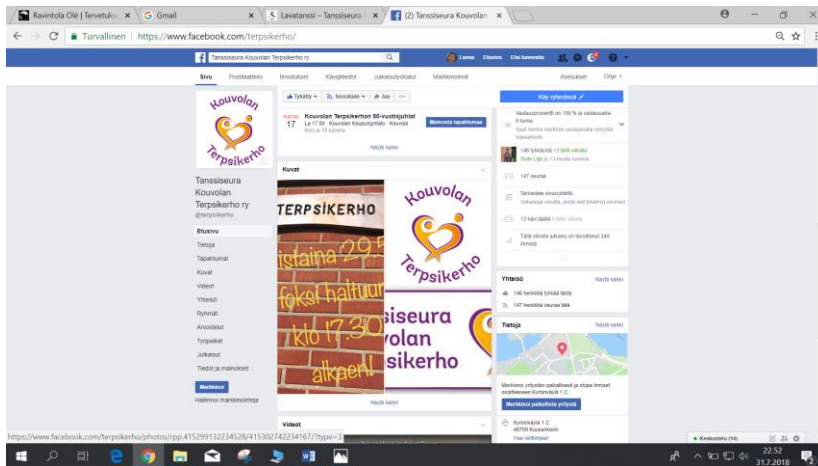
Terpsikerhon kaikki aktiivit ja toimihenkilöt ovat tehneet arvokasta työtä vuosien varrella. Seuraavassa yhdistyksen puheenjohtajat toimintavuosittain ajalla 1968 – 2018.

Vuosi	Puheenjohtaja
1968 - 1969	Aarno Tani
1970	Samuli Jaakkosela
1971	Seppo Peippo
1972 - 1975	Mauri Karjalainen
1976	Heimo Sihvola
1977	Eero Korhonen
1978	Anne Hyytiäinen
1979	Leena Gardemeister
1980 - 1981	Heimo Sihvola
1982	Hannu Tapiola
1983 -1986	Jaakko Koivisto
1987 - 1991	Timo Pyykkönen
1992 - 1994	Juhani Outinen
1995	Ari Hynynen
1996	Timo Pyykkönen
1997 -1999	Timo Pyykkönen
2000	Timo Pyykkönen
2001	Timo Pyykkönen
2002 - 2003	Arto Mikkola
2004	Ajalla 1.1. – 25.8. Ilkka Sarpola
2005	Merja Laito-Tauru
2006	Merja Laito-Tauru
2007	Merja Laito-Tauru
2008 - 2010	Helena Tuominen
2011	Kirsi Iiskola
2012	Heli Karttunen
2013	Heli Karttunen
2014	Heli Karttunen
2015 - 2016	Ilkka Sarpola
2017	Timo Pyykkönen
2018	Timo Pyykkönen

Uuden puolivuotissadan kynnyksellä syksyllä 2018

Syksyllä 2018 Terpsikerhon toiminta on aktiivista ja vetää yhä uusia harrastajia mukaan. Ryhmä toiminnan käynnistyessä elo-syyskuun vaihteessa valot palavat seuran salilla usein ryhmien käynnistyessä ja ahkerimpien harjoitellessa. Syksyn kohokohta on marraskuun 17 p:nä Kouvolan kaupungintalolla järjestettävä seuran 50 – vuotisjuhla, josta yhdistys aloittaa matkan vuosisadan toiselle puoliskolle.

Lisätietoja Tanssiseura Kouvolan Terpsikerho ry:n toiminnasta löytyy seuran sivuilta www.terpsikerho.fi ja facebook – sivuilta.

Kuva. Terpsikerho Facebookissa

Nyt on oikea aika aloittaa tanssiharrastus!
MAKSUTON TANSSIVIikko TERPSIKERHOLLA
27.-30.8.2018

LAPSET & NUORET

KAIKKI lasten ja nuorten ryhmät ovat ALKEISTASOJA, eli ennakkoiltoja tai -tunteja ei tarvita.

Ryhmä	Päivä	Aika
Lasten ryhmät (1-6v.)	ma	10.00-10.35
Taaperotanssi, aikuinen+lapsi 1-3v	ma	17.00-17.40
Vekaramusiikki 3-5v	ke	16.30-17.15
Villivierit 5-6v	ke	17.15-18.00
Nuorten ryhmät (ryhmiä 7v. alkaen)	ma	17.45-18.35
Street & Show 7-10v	to	17.00-18.00
Kilpatanssi 7-12v	to	18.00-19.00
Kilpatanssin 13+	ma	19.45-20.45
Lyrical Jazz 15+	ma	19.45-20.45

AIKUISET

Nämä aikuisten ryhmät ovat ALKEISTASOJA, eli ei tarvitse ennakkoiltoja tai -tunteja osallistuaksesi tunnille.

Ryhmä	Päivä	Aika
Street & Show	ma	18.45-19.45
Soololattarit	ma	17.15-18.15
Lyrical jazz	ma	19.45-20.45
Lavatanssit	ti	17.30-18.45
Kilpatanssi	to	18.00-19.00

Nämä aikuisten ryhmät ovat JÄTKOTASOJA, eli perusteeet lajista hyvä olla hallussa tullessasi tunnille.

Ryhmä	Päivä	Aika
Salsa (keskitaso)	ma	18.20-19.35
Lindy hop (keskitaso)	ma	19.35-20.50
Lavatanssit (keskitaso)	ti	18.50-20.05
Lavatanssit (teknikka/haastava)	ti	20.05-21.05
Rock'n'Swing -kilpailuryhmä	ke	18.00-20.15
Kilpatanssi (E-taso)	to	19.00-20.30

Tanssiseura Kouvolan Terpsikerho

terpsikerho.fi FB: tanssiseura kouvolan terpsikerho

Kuva. Syksy 2018 alkaa maksuttomalla tanssiviikolla näin ilmoitellen

Vuosisadan toinen puolisko aloitetaan iloa ja tarmoa pullollaan. Tanssiseura Kouvolan Terpsikerho ry on jättänyt pysyvät askeljaljet alueen ihmisiin ja rakentanut pysyvän kodin kaikille tanssia rakastaville kouvolaalaisille. Terpsikerhon ovi on auki. Tervetuloa iloiseen joukkoon!

Tiedätkö, tunnetko nämä tanssit?

Bugg: Buggin pohja löytyy lindy hopista ja että sen nimikin luultavasti juontaa juurensa jitterbugista, joka oli lindy hopin toinen nimi. Bugg on peräisin Ruotsista ja tanssin kehittyminen ajoittuneen 1950- ja 60-luvuille, joiden aikaiseen rockmusiikkiin tanssi sopii hyvin. Tanssirytmistä nimeltä ”bugg” ei ole olemassa, vaan buggin tanssimiseen sopii nelijakoinen musiikki hyvin laajalla rintamalla. Erityisen hyvin bugg-musiikkina toimii joko suora beat-pohjainen tai kolmimuunteinen (shuffle-pohjainen) musiikki, kuten rock’n’roll, pop, disco, kantri, jive, swing jne. Bugg on vahvasti ns. kädenalitanssi, joten sen tyypilliset tanssiotteet ovat avoimia käsiotteita; sitä ei juurikaan tanssita suljetussa tanssiotteessa, koska jo pelkän perusaskeleen tanssiminen näin olisi hankalaa.

Cha-cha: Cha-cha on rytmillisesti tuorein latinalainen. 50-luvulla mambo-musiikki kehittyi edelleen, ja Amerikassa käytettiin kolmea eri rytmityyliä soitettaessa mamboa. Ne olivat single-mambo, double-mambo ja triple-mambo. Viimeksi mainittu triple-mambo on cha-cha:n perusrytmi, viisi liikettä tahtia kohden. Itse tanssi kehitettiin jivestä. Alkuun kaupalliset levyt sekä useimmat tanssinopettajat painottivat rytmitystä 1-2-cha-cha-cha. Todettiin kuitenkin pian, että näin rytmiä tulkittaessa jäi olennaisin tahtiosa painottamatta, ja hyväksyttiin aitojen kuubalaisten muusikkojen käyttämä rytmitys 1-2-3-cha-cha ainoaksi oikeaksi rytmiksi.

Foxtrot: Foxtrot kehittyi vähitellen nykyiseen muotoonsa 1800-luvun loppupuolelta alkaen. Silloin todettiin Amerikan etelävaltioiden neekerien käyttävän synkooppiä musiikkirytmityksessään ja tanssivan sen mukaisesti. Vuosisadan vaihteessa synkooppi muuttui rytmiksi, ja kuin nauhalta syntyi uusia tansseja. Yksi sellainen, Turkey Trot, tunnetaan myöhemmin One Step. Nykyinen foxtrot kehittyi one-stepistä. Nimi foxtrot on kaiketi peräisin Harry Fox’in nimestä. Fox tanssiskeli lavalla vuonna 1913 ragtime-musiikin tahdissa vallan vakuuttavasti. Foxtrot tanssittiin alkuun nopeatempoisena. Vähitellen vauhti hidastui ja vuonna 1927 se oli jo liki nykyistä ”slow-fox”ia, jonka kehittivät G.A.Anderssen ja Josephine Bradley.

Fusku: Vastoin melko yleisiä käsityksiä fusku ei ole mikään uusi tanssi, eikä myöskään millään muotoa oma keksintömme. Fusku on Suomessa yleistynyt nimitys single time swing -kädenalitanssille, jossa kuudelle iskulle otetaan neljä askelta, eli rytmi on HHNN. Tanssin perusrytmi ja jousto on lainattu foksista, mutta kuviot ja liikekieli muista rock’n’swing-tansseista. Sana fusku taas on suora suomennos sanasta jive, joka tarkoittaa palturin puhumista tai huijaamista. Sukulaisuus kansainvälisiin swing-tansseihin on siis ilmeinen. Perustanssiotteena käytetään suljettua tanssiotetta, mutta ilman vartalokontaktia ja niin, että viejä laskee vasemman kätensä alas (ns. rock’n’swing-tanssiote). Tämä ote avataan promenadiin esimerkiksi erilaisissa kävelyissä. Fuskussa käytetään paljon kädenalituskuvioita, jolloin ote on avoin ja vaihtelee eri käsiotteiden välillä.

Jenkka: Jenkka, saksanpolkka, tyyskä tai sottiisi on tasajakoinen paritanssi. Jenkkaa pidetään tyypillisenä suomalaisen maatalouskulttuuriin kuuluvana tanssina polkan ohella; jenkka on vauhdikas, melko yksinkertainen tanssi. Jenkka suomalaisessa perusmuodossaan on pareittain tanssittava tanssi, jossa voi olla koreografia. Useimmiten sitä tanssitaan kuitenkin ilman koreografiaa, vapaasti vieden ja seuraten. Tanssisuunta on sama kuin muissakin tansseissa, salissa vastapäivään. Parin osapuolet seisovat lähtöasennossa vierekkäin; viejä sisäpiirissä, seuraaja ulkopiirissä. Ote on avoin tanssiote. Viejän oikea käsi on seuraajan vyötäröllä, seuraajan vasen käsi viejän oikealla olkapäällä. Vapaat kädet pidetään joko vyötäröllä, helmassa tai kannateltuna sivulla. Kumpikin parin osapuoli aloittaa niin sanotulla ulkojalalla; viejä vasemmalla, seuraaja oikealla jalalla. Perusaskelikko kestää 16 iskua. Viejä aloittaa vasemmalla, seuraaja oikealla jalalla.

Jive: Jive on kehitetty 30-luvun loppupuolella suosituksi tulleesta swing-musiikin tahdissa tanssitusta jittenburgista. 40-luvulla jive kehitettiin ilmaisemaan modernin swing-musiikin rytmejä, jitterburgin jopa vaaralliset akrobaattikuviot jäivät pois, vaikkakin jitterburgin ominaispiirteitä jäikin. Kansainvälisiin arvokilpailuihin jive tuli viidenneksi latinalaistanssiksi vasta vuonna 1976, oltuaan siihen asti ns. täytelaji.

Masurkka: Masurkka on puolalaisperäinen kansantanssi, jonka tahtilaji on 3/4. Nimensä masurkka on saanut puolalaisen Masovian alueen mukaan, josta on myös johdettu Masurian alueen nimi. Tavallisimmassa versiossa vuorottelevat eteenpäin liikkuva potkumasurkka ja polkkaa muistuttava pyörivä polkkamasurkka tai vanha valssi eli juoksuvalssi, jota sanotaan myös valssimasurkakksi. Masurkka on yksi Suomen vanhimmista paritansseista, jota on tanssittu ainakin 1800-luvulta alkaen. Masurkan askelikko on polkkaa helpompi, ja usein polkkaa opeteltaessa harjoitellaankin ensin masurkkaa (polkkamasurkkaa). Masurkan askel on rauhallinen. Polkkamasurkan askel on sama kuin polkan, mutta eri rytmissä: polkassa on tahtia kohti neljä iskua, masurkassa vain kolme.

Paso doble: Paso doble on vanha espanjalainen marssityylinen kansantanssi, jota soitetaan härkätaisteluiden alkuseremonioissa. Ranskassakin on paso doblea tiedetty soitettuna jo vuonna 1790, tosin yleisemmin nopeammalla tempolla kuin nykyisin. Vuonna 1920 Pariisissa järjestetyissä MM-kilpailuissa paso doble kävi mukana osalajina. Nykyisin paso doblen vakiointi ja kilpatanssi perustuu 30-luvulla ennen II maailmansotaa kansantanssista kehittymästä esitystanssista.

Polkka: Polkka on nopea tasajakoinen tanssi. Se on syntynyt 1830-luvulla itäisessä Böömissä nykyisen Tšekin alueelta. Tanssin alkuperäinen nimi pulka tarkoittaa lyhyttä tai puolta askelta. 1850-luvulle tultaessa polkka oli levinnyt ympäri Euroopan ja myös Amerikan mantereelle. Suomeen polkka tuli tiettävästi ensiksi länsirannikolle 1840-luvulla. Suomalainen polkka on keskieurooppalaista polkkaa nopeampaa ja siinä on runsaasti variaatioita. Sävelmistöön on Suomessa sulautunut varhaisempien nopeiden tanssien sävelmiä. Ns. suomalaisessa polkassa paino on pääosin päkiöiden varassa. Polvet pysyvät tanssissa melko suorina, nilkoista

sen sijaan joustetaan voimakkaasti. Tahdissa on neljä iskua. Perusaskelikko alkaa tasahypyillä, sitä seuraa vuorotellen vasemman ja sitten oikean jalan askel ja ponnistus hyppyyn. Neljännellä iskulla ollaan ilmassa ja hyppy päättyy tasajalka-alastuloon seuraavalla ykkösiskulla. Suomalaisen polkan yleisilme on aika pysty, ja vaikka siinä voidaankin edetä vauhdikkaasti, sitä voidaan tanssia matkustamatta tilassa, siis paikalla pysyen, tosin kuin monia muita polkkavariaatioita.

Quickstep: Quickstepin edeltäjä oli, kuten sanottu two-step. Quickstep kehittyi Charlostonsin kaupungissa Etelä-Carolinassa USA:ssa telakkatyöläisten piiritanssina. Frank Ford jätti charlestonin rajut potkut pois ja muutti sen soolosuoritukset paritanssiksi.

Rumba: Rumba periytyy kuubalaisesta kosiotanssista. Sitä tiedetään soitetun jo 1600-luvulla. Todellinen rumba on afrikkalais-kuubalaista alkuperää, joka polveutuu neekeriorjuuden ajoilta Kuubasta. Yksi alkuperäisen rumban läheinen muunnelma on muualla maailmassa paremminkin tunnettu rumbana. Rumba tuli Euroopassa ensi kerran tunnetuksi noin vuonna 1920. Alkuun opeteltiin ja tanssittiin amerikkalaista ”neliö” rumbaa. Nimitys johtuu peruskuvion muodosta. Tätä neliörumbaa harrastetaan vieläkin etenkin USA:ssa ja manner-Euroopassa. Vuonna 1948 neliö-rumba vakiinnutti asemansa rumba-tanssina. 50-luvulla kuubalainen musiikki sai voimakkaita vaikutteita jazzista, kuubalaiset orkesterit painottivat ”off-beat” rytmejä. Tästä oli seurauksena uudentuntuinen rytmi ja sen pohjalta syntyi uusi tanssi – mambo. Latinalais-Amerikka, USA ja Keski-Eurooppa alkoivat tanssia neliö-rumban ohella uuteen rytmiin perustuvaa mamboa. Englannissa, tanssien varsinaisessa vakiointimaassa, tämä uusi ”beat” sai aikaan sekaannusta. Siellä kehitettiin uusi rumba-tanssi – Cuban-rumba, jota tanssittiin sekä jazzahtavaan kuubalais-mambo, että kuubalais-rumba rytmeihin. Kilpatanssissa tämä uusi cuban-rumba tyyli valtasi paikan noin vuonna 1960 – Suomessa 1963 – ja on nykyisin ainoa kilpailussa käytetty tyyli.

Salsa: Salsa on eräs latinalaisamerikkalaisen tanssin muoto, joka on suosittua myös Pohjois-Amerikassa, Euroopassa ja Aasiassa. Salsan kerrotaan olevan alun perin kotoisin Kuubasta ja toisen mielestä New Yorkista. Salsaa tanssitaan paritanssina, mutta sitä voi harjoitella myös yksinään.

Salsa-tanssiin liittyy salsa-musiikki. Sana on espanjaa ja tarkoittaa kastiketta. Salsa-musiikin rytmi on tyypillisesti kahdeksanjakoinen. Yleensä tanssissa on kolme askelta neljää iskua kohti. Salsa-tanssijat eivät myöskään liiku lattialla kovin paljon, vaan tanssivat melko lailla paikoillaan. Suomessa on tanssittu kuubalaista parisalsaa vuodesta 1994 ja se on yleisin salsatyyli Suomessa. Crossbody style -salsojen harrastus alkoi Suomessa vuonna 2000 ja on viime vuosina lisääntynyt voimakkaasti. Tanssikoulujen ja kaupunkien yökerhojen/baarien salsailtojen lisäksi salsaa on alettu tanssia myös jonkin verran tanssilavoilla.

Tango: Tango juontaa juurensa Argentiinasta. Sielläkin se syntyi oikeastaan kolmesta eri tanssista, tanganosta, habanerasta ja milongasta. Tanganon toivat afrikkalaiset neekeriorjat 1700-luvun alussa Kuubaan ja Haitiin, habanera oli kuubalainen espanjalaistyylinen tanssi 1800-luvulta. Nämä molemmat

tanssit joutivat Argentiinaan Kuubasta siirtolaisina muuttaneiden mukana ja sekoittuivat siellä 1800-luvun loppupuolella espanjalaissyntyiseen milongaan.

Noin vuonna 1900 tango löysi tiensä USA:n kautta Pariisiin ja sitä kautta koko Eurooppaan. Toivo Niskanen toi tangon Suomeen 1913. Kuitenkin ennen kuin tango saavutti tanssivan yleisön suosion, sitä jouduttiin siistimään melkoisesti. Siitä tehtiin hitaampi, tasaisen rytmikäs ja eroottiset ainekset pehmennettiin ja poistettiin. Nykyinen staccato-tyylinen tango on kaukana esimerkiksi vuoden 1912 tangosta, samaten myöskin 1920-standardisoidusta tangosta. Staccato-liikkeet, eli äkkinäiset vartalon ja pään liikkeet, toi tangoon saksalainen Fred Kamp 1930-luvulla.

Valssi: Englantilainen valssi, hidas valssi (kolmijakoisen rytmin mukaisesti), syntyi nykymuotoonsa vuonna 1922. Vuonna 1978 kuollut tanssi- ja tanssimusiikki persoonallisuus, englantilainen Victor Silvester, otti tiettävästi ensimmäisenä käyttöön vinottain tanssisuuntaan liikkumisen systeemin. Tuolloin vuonna 1922 hän voitti MM-tittelin. Englannin valssin tyyli, niin kuin kaikkien nykyisin tanssittavien luistavien kilpatanssien tyyli periytyy amerikkalaisesta Boston-valssista, jota tanssittiin Euroopassa vuonna 1910 kahta puolin, ja jota tanssittiin pehmein luistavin, luonnollisen kävelyn askelin.

Wieninvalssi: Wieninvalssi on nopea kolmijakoinen tanssi, josta 90 % on oikeaa ja vasenta käännöstä, mutta josta loput 10 % ei suinkaan ole vähäisin osa. Wieninvalssin alkujuuret voidaan tavoittaa 1500-luvun itävaltalaisesta kansantanssista nimeltä Ländler. Itse sana valssi tuli käyttöön 1800-luvun alussa. Wieninvalssin tekivät suosituksi Joseph Lanner ja Johan Strauss nuorempi. Uuden sysäyksen wieninvalssille antoi Franz Lehár wieniläisoperetteineen vuosisadan vaihteessa. Wieninvalssi on ainoa tanssiurheilulajeista, jota tanssitaan kansainvälisestikin mestaruustasolla määrätyn sallitun kuvion. Nämä kuviot määriteltiin ja hyväksyttiin vuonna 1958, tosin nykyään alkaa myös tässä tanssissa näkyä vakioidusta poikkeavia suorituksia huipputasolla.

Tanssien kuvaukset kerätty näistä lähteistä:

Suomen Tanssistudio <https://www.tanssit.fi/tanssin-abc/tanssilajit/>

Terpsikerholainen – lehti

Wikipedia

Tämän Tanssiseura Kouvolan Terpsikerho ry:n 50-vuotis historiikin lainaaminen kokonaan tai osittain on kielletty ilman seuralta erikseen saatua lupaa.